

Om
 Directionens analytiske Betegning,
 et Forsøg,
 anvendt fornemmelig
 til
 plane og sphæriske Polygoners Opøsning.
 Af
 Caspar Bessel, Landmaaler.

Nærværende Forsøg angaaer det Spørgsmaal, hvordan Directionen analytisk her betegnes, eller hvordan rette Linier burde udtrykkes, naar af een eneste Ligning mellem een ubekendt og andre givne Linier skulde kunne findes et Udtryk, der forestillede baade den ubekendtes Længde og dens Direction.

For nogenledes at kunne besvare dette Spørgsmaal, lægger jeg til Grundvold to Sætninger, der synes mig unegtelige. Den første er: at den Directionens Forandring, der ved algebraiske Operationer kan frembringes, ogsaa her ved deres Tegn at forestilles. Den anden: at Direction er ingen Siensstand for Algebra, uden for saavidt den ved algebraiske Operationer kan forandres. Men da den ved disse ei kan forandres (i det mindste efter den sædvanlige Forklaring), uden til den modsatte, eller fra positiv til negativ, og omvendt: saa skulde disse to Directioner alene kunne betegnes paa den bekiendte Maade, og i Hensigt til de øvrige Problemet være uopløseligt. Dette er vel

ogsaa Grunden, hvorfor ingen dermed har befattet sig (*). Man har uden Tvivl holdt det for utilsadeligt at forandre noget i Operationernes eengang antagne Forklaring. Og derimod er intet at indvende, saalænge Forklaringen anvendes paa Størrelser i Almindelighed; men i enkelte Tilfælde, naar Størrelsernes egen Natur synes at indbyde til Operationernes nøiere Bestemmelse, og denne med Nytte kan anvendes, bør samme vel ei kaldes utilsadelig; thi gaaer man fra Arithmetikken over til den geometriske Analysis, eller fra Operationer med abstracte Tal til dem med rette Linier, saaer man Størrelser at betragte, der vel kan tage imod samme, men ogsaa imod langt flere Relationer, end de, som Tallene kan have til hinanden; om man derfor nu tager Operationerne i en vidtløftigere Mening, og ei, som før, blot indskrænker dem til den Brug, at kunne foretages med Linier af samme eller modsat Retning, men udstrækker nu deres forrige indskrænkede Begreb noget videre, saa at det bliver anvendeligt, ei alene i samme Fald, som før, men ogsaa i uendelig mange flere Tilfælde; jeg siger om man tager sig denne Frihed, og dog ei derved overtræder de sædvanlige Operationsregler, saa modsiges man jo ikke derfor den første Lære om Tallene; men man udfører den kun videre, lempet sig efter Størrelsernes Natur, og iagttager den Methodens Regel, der fordrer, lidt efter lidt at giøre en vanskelig Lære fattelig. Det bliver altsaa ingen urimelig Fordring, at Operationerne anvendte i Geometrien tages i en vidtløftigere Mening, end den man i Regnekunsten gav dem; man vil ogsaa let tilstaae, at det paa den Maade maa være uueligt at frembringe uendelig mange Forandringer i Liniernes Retning. Men just derved opnaaes (som siden skal bevises) ei alene, at alle umuelige Operationer kan undgaaes, og den paradokse Sætning, at det Uuelige maa undertiden søges ved umuelige Midler, kan oplyses, men ogsaa at Directionen af alle Linier i samme Plan kan udtrykkes ligesaa analytisk, som deres Længde, uden at Hukommelsen behyrdes med nye Regn eller Regler. Og da det synes upaatviveligt, at geometriske Sætningers almindelige Rigtighed ofte bliver lettere at indsee, naar Directionen analytisk kan betegnes, og underkastes de algebraiske Operationsregler, end naar den ved Figurer, og kun i enkelte Tilfælde, skal fore-

(*) Uden det skalde være Magister Gilbert i Halle, hvis Prisskrift over Calculus Situs maaskee indeholder en Forklaring over dette Æmne.

forestilles: saa synes det ogsaa ei alene tilladeligt, men endog gaavnligt, at betiene sig af Operationer, der udstrækkes til flere Linier, end de ligestille (de af samme Retning) og de modsatte. Paa Grund heraf søger jeg

- I.) Først at bestemme Reglerne for saadanne Operationer;
- II.) Dernæst vises ved et Par Exempler deres Anvendelse, naar Linierne ere i samme Plan;
- III.) Derefter bestemmes Directionen af Linier i forskellige Planer ved en ny Operationsmethode, der ikke er algebraisk;
- IV.) Ved Hilsy af denne udfindes derpaa saavel plane som sphæriske Polygoners Opløsning i Almindelighed;
- V.) Til sidst udledes paa samme Maade de i den sphæriske Trigonometrie bekiendte Formler.

Dette er Hovedindholdet af denne Afhandling. Anledningen dertil var, at jeg søgte en Methode, hvorved de umuelige Operationer kunde undgaaes, og da denne var funden, anvendte jeg samme, for at overbevise om nogle bekiendte Formlers Almindelighed. Disse første Undersøgelser havde Hr. Etatsraad Tetens den Taalmodighed at giennemlæse, og denne navnkundige Lærdes Opmuntringer, Raad og Billedning skylder jeg, saavel at dette Skrive nu fremkommer mindre usuldkomment, som og at det er værdiget, at optages i Samlingen af det Kongelige Videnskabers Selskabs Skrifter.

I.

Paa hvad Maade af givne rette Linier ved de algebraiske Operationer formeres andre, og fornemmelig hvad Retning og Tegn disse skal have.

Der gives homogene Størrelser, hvilke, naar de faae Sted hos samme Subject, forøge eller formindste hinanden paa den Maade alene, som Incrementer og Decrementer.

Der gives andre, som i samme Tilfælde kunne forandre hinanden paa utallige flere Maader. Af dette sidste Slags ere rette Linier.

Saaledes kan et Puncts Afstand fra et Plan paa utallige Maader for-
andres derved, at Punctet beskriver udenfor Planet en meer eller mindre incli-
neret ret Linie.

Er nemlig denne Linie perpendicular, det er, gjør Punctets Vei en ret
Vinkel med Planets Arel, saa bliver Punctet i Planets Parallel, og dets Vei
har ingen Virkning paa dets Afstand fra Planet.

Er den beskrevne Linie indirect, det er, gjør den en skiev Vinkel med Pla-
nets Arel, saa bidrager den et mindre Stykke end sin egen Længde til Afstan-
dens Forkængning eller Forkortning, og kan paa uendelig mange Maader forege
eller formindskke Afstanden.

Er den direct, det er i Linie med Afstanden, tillægger eller fratager den
samme sin hele Længde, og er i første Fald positiv, i andet negativ.

Alle de rette Linier, som af et Punct kan beskrives, ere altsaa, i Hensigt
til deres Virkning paa Punctets givne Afstand fra et udenfor Linierne opstilt
Plan, enten directe eller indirecte, eller perpendicular (*), alt efter som de til-
lægge eller fratage Afstanden saa meget som det Hele, eller en Deel, eller intet
af deres egen Længde.

Da en Størrelse kaldes absolut, for saavidt den ei ved Relation til en an-
den, men umiddelbar antages given, saa kan i foregaaende Definitioner Afstan-
den kaldes den absolute Linie, og den relatives Bidrag til den absolute For-
længning eller Forkortning kan kaldes den relatives Virkning.

Der gives endnu flere Størrelser end rette Linier, der kunne tage imod
omtalte Relationer. Det var derfor ikke unyttigt, at forklare disse Relationer
i Almindelighed, og at indlemme deres almindelige Begreb i Operationernes
Forklaring; men da baade Kienderes Naad, dette Skrivts Indhold, og Fore-
dragets Tydelighed fordre, ei at besvære Læseren med saa abstracte Begreb, be-
fatter jeg mig kun med de geometriske Forklaringer alene, og siger derfor, at

§. 1.

(*) Indifferent var mere passende, om det ikke skurrede for meget i uvante Øren.

§. 1.

To rette Linier adderes, naar man først fører dem sammen, saaledes at den ene begynder, hvor den anden slipper, derefter drager fra de sammensøiedes første til sidste Punct en ret Linie, og antager saa denne for de sammensøiedes Sum.

Gaaer f. Ex. et Punct 3 Fod frem, og derefter 2 Fod tilbage, saa er disse to Veies Sum ikke de første 3 og sidste 2 Fod sammensøiede; men een Fod frem er Summen, for saavidt denne Wei, af samme Punct beskrevet, har samme Virkning, som begge de to andre Wei.

Ligeledes naar en Triangels ene Side strækker sig fra a til b, og den anden fra b til c, maa den tredie fra a til c kaldes Summen, og maa betegnes ved $ab + bc$, saa at ac og $ab + bc$ have samme Betydning, eller $ac = ab + bc = -ba + bc$, dersom ba er det modsatte af ab . Ere de adderte Linier directe, stemmer Definitionen fuldkommen overeens med den sædvanlige. Ere de ikke directe, strider det dog ikke mod Analogien, at kalde en ret Linie to andre sammensøiedes Sum, for saavidt den har samme Virkninger, som disse. Den Betydning, jeg har givet Tegnet $+$, er heller ikke saa usædvanlig; f. Ex. i den Expression $ab + \frac{ba}{2} = \frac{1}{2}ab$ er $\frac{ba}{2}$ ingen Deel af Summen. Man kan derfor ogsaa sætte $ab + bc = ac$, uden derfor at tænke sig bc som nogen Deel af ac ; $ab + bc$ er kun det Tegn, hvorved ac forestilles.

§. 2.

Naar flere end to rette Linier skal adderes, følges samme Regel; de forenes nemlig, saa at førstes sidste Punct sammensøies med det første af den anden, dennes sidste med tredies første o. s. v., derefter drages fra det Punct, hvor første begynder, til det, hvor sidste slipper, en ret Linie, og denne kaldes Summen af dem alle.

Hvad for en Linie der skal tages for den første, og hvilken for den anden, tredie o. s. v., er ligegyldigt; thi paa hvad Sted indensfor tre Planer, der gjør rette Vinkler med hinanden, en ret Linie af et Punct beskrives, har denne Linie samme Virkning paa Punctets Afstand fra hver af Planerne; selgelig bidrager

een af flere adderte Linier til Positionens Bestemmelse af Summens sidste Punct ligesaa meget, naar den er den første, som naar den er den sidste, eller hvad anden Orden den har til de andre adderte; selgelig er Ordenen i rette Liniers Addition ligegyldig, og Summen bliver alletider den samme, fordi dens første Punct antages givet, og det sidste faaer alletider samme Position.

Derfor kan ogsaa i dette Tilfælde Summen betegnes ved de adderte Linier forbundne med hinanden ved Tegnet +. Er den første Side er dragen fra a til b, den anden fra b til c, den tredje fra c til d, men den fjerde fra a til d: saa kan sættes $ad = ab + bc + cd$.

§. 3.

Er Summen af flere Længder, Breder og Høider = 0, saa er Summen af Længderne, den af Brederne, og den af Høiderne, hver især = 0.

§. 4.

Productet af to rette Linier maa i alle Maader kunne formeres af den ene Factor, som den anden er formeret af den positive eller absolute Linie, der sættes = 1, det er:

Først maa Factorerne være af den Direction, at de begge kan optages i samme Plan som den positive Unitet.

Dernæst maa i Hensigt til Længden Productet forholde sig til den ene Factor, som den anden til Uniteten; og

Endelig, dersom man giver den positive Unitet, Factorerne og Productet et fælles første Punct, skal Productet i Hensigt til dets Retning ligge i omtalte Unitets og Factors Plan, og afvige fra den ene Factor ligesaa mange Grader, og til samme Side, som den anden Factor afviger fra Uniteten, saa at Productets Directionsvinkel, eller Afvigning fra den positive Unitet, bliver saa stor som Summen af Factorernes Directionsvinkler.

§. 5.

§. 5.

Lad $+1$ betegne den positive retlinede Unitet, og $+\varepsilon$ en vis anden Unitet, der er perpendicular paa den positive, og har samme Begyndelsespunct: saa er Directions vinkelen af $+1 = 0$, af $-1 = 180^\circ$, af $+\varepsilon = 90^\circ$, af $-\varepsilon = -90^\circ$ eller 270° ; og i Følge den Regel, at Productets Directions vinkel er Summen af Factorernes, bliver $(+1) \cdot (+1) = +1$, $(+1) \cdot (-1) = -1$, $(-1) \cdot (-1) = +1$, $(+1) \cdot (+\varepsilon) = +\varepsilon$, $(+1) \cdot (-\varepsilon) = -\varepsilon$, $(-1) \cdot (+\varepsilon) = -\varepsilon$, $(-1) \cdot (-\varepsilon) = +\varepsilon$, $(+\varepsilon) \cdot (+\varepsilon) = -1$, $(+\varepsilon) \cdot (-\varepsilon) = +1$, $(-\varepsilon) \cdot (-\varepsilon) = -1$.

Hvoraf sees at ε bliver $= \sqrt{-1}$, og Productets Afvigning bestemmes saaledes, at ei een eneste af de almindelige Operationsregler overtrædes.

§. 6.

Cosinus til en Cirkelbue, der begynder fra det sidste Punct af dens Radius $+1$, er det Stykke af samme, eller modsatte Radius, der begynder fra Centrum, og endes perpendicular udfor Buens sidste Punct. Sinus til samme Bue drages perpendicular paa Cosinus fra sammes sidste Punct til sidste af Buen.

I Følge §. 5 er altsaa Sinus til en ret Vinkel $= \sqrt{-1}$. Lad sættes $\sqrt{-1} = \varepsilon$; lad v betegne en Vinkel, hvilken som helst; og lad $\sin. v$ bemærke en ret Linie af samme Længde som Vinkelen v 's Sinus, men positiv, naar Vinkelens Maal endes i første halve Omkreds, og negativ, naar det endes i den sidste halv. saa følger af §. 4 og 5, at $\varepsilon \sin. v$ udfylder Vinkelen v 's Sinus baade i Hensigt til Direction og Længde.

§. 7.

I Overensstemmelse med §. 1 og 6 er den Radius, som begynder fra Centrum, og afviger fra den absolute eller positive Unitet Vinkelen v , saa stor som $\cos. v + \varepsilon \sin. v$. Men i Følge §. 4 skal Productet af to Factorer, hvoraf den ene afviger fra Uniteten Vinkelen v , og den anden Vinkelen u , afvige fra

samme Unitet Vinkelen $v + u$. Altsaa naar den rette Linie $\text{cos. } v + \varepsilon \text{ sin. } v$ multipliceres med den rette Linie $\text{cos. } u + \varepsilon \text{ sin. } u$, bliver Productet en ret Linie, hvis Directions-vinkel er $v + u$. Følgelig kan Productet efter §. 1 og 6 betegnes ved $\text{cos. } (v + u) + \varepsilon \text{ sin. } (v + u)$.

§. 8.

Dette Product $(\text{cos. } v + \varepsilon \text{ sin. } v) \cdot (\text{cos. } u + \varepsilon \text{ sin. } u)$ eller $\text{cos. } (v + u) + \varepsilon \text{ sin. } (v + u)$ kan endnu udtrykkes paa en anden Maade, nemlig ved at addere i een Sum de partielle Producter, som udkomme, naar hver af de adderte Linier, hvis Sum udgør den ene Factor, multipliceres med hver af dem, hvis Sum udgør den anden. Saaledes bliver $(\text{cos. } v + \varepsilon \text{ sin. } v) \cdot (\text{cos. } u + \varepsilon \text{ sin. } u) = \text{cos. } v \cdot \text{cos. } u - \text{sin. } v \cdot \text{sin. } u + \varepsilon(\text{cos. } v \cdot \text{sin. } u + \text{cos. } u \cdot \text{sin. } v)$ i Følge de to bekjendte trigonometriske Formler $\text{cos. } (v + u) = \text{cos. } v \cdot \text{cos. } u - \text{sin. } v \cdot \text{sin. } u$, og $\text{sin. } (v + u) = \text{cos. } v \cdot \text{sin. } u + \text{cos. } u \cdot \text{sin. } v$. Disse to Formler kan med Nøiagtighed og uden stor Vidtseftighed bevises for alle Tilfælde, enten hver af Vinklerne v og u , eller een alene er positiv, negativ, større eller mindre end en ret. De Sætninger, som af samme to Formler udledes, har følgelig ogsaa deres Almindelighed.

§. 9.

$\text{Cos. } v + \varepsilon \text{ sin. } v$ er i Følge §. 7 en Cirkels Radius, hvis Længde er $= 1$, og Afvigning fra $\text{cos. } 0^\circ$ er Vinkelen v ; deraf følger at $r \cdot \text{cos. } v + r \cdot \varepsilon \text{ sin. } v$ betegner en ret Linie, hvis Længde er r , og hvis Directions-vinkel er $= v$; thi naar en retvinklet Triangel's Catheter blive r gange større, saa bliver ogsaa Hypotenusen r gange større, og Vinklerne usforandrede; men Catheternes Sum er i Følge §. 1 saa stor som Hypotenusen, altsaa er $r \cdot \text{cos. } v + r \cdot \varepsilon \text{ sin. } v = r(\text{cos. } v + \varepsilon \text{ sin. } v)$. Dette er altsaa et almindeligt Udtryk for enhver ret Linie, der ligger med Linierne $\text{cos. } 0^\circ$ og $\varepsilon \text{ sin. } 90^\circ$ i samme Plan, afviger fra $\text{cos. } 0^\circ$ Graderne v , og har Længden r .

§. 10.

Betegne a, b, c, d directe Linier af hvilken Længde som helst, positive eller negative, og de to indirecte $a+eb$ og $c+ed$ ligge i samme Plan som den absolute Unitet: saa kan deres Product findes, endog saa naar deres Afvigning fra den absolute Unitet er ubekjendt; man behøver nemlig kun at multiplicere enhver af de adderte Linier, der udgjøre den ene Sum, med enhver af dem, som udgjøre den anden, saa vil disse Producter adderte udgjøre det søgte Product baade i Henseende til Længden og Retningen; saa at $(a+eb) \cdot (c+ed) = ac - bd + \varepsilon(ad+bc)$.

Bewis. Lad Liniens $a+eb$ Længde være A , og Afvigning fra den absolute Unitet v Grader; men Liniens $c+ed$ Længde $= C$, og Afvigning $= u$: saa er, i Følge §. 9, $a+eb = A \cdot \text{cof. } v + A \cdot \varepsilon \sin. v$, og $c+ed = C \cdot \text{cof. } u + C \cdot \varepsilon \sin. u$, altsaa $a = A \cdot \text{cof. } v$, $b = A \cdot \sin. v$, $c = C \cdot \text{cof. } u$, $d = C \cdot \sin. u$ (§. 3); men i Følge §. 4 er $(a+eb) \cdot (c+ed) = A \cdot C \cdot [\text{cof. } (v+u) + \varepsilon \sin. (v+u)] = A \cdot C \cdot [\text{cof. } v \cdot \text{cof. } u - \sin. v \cdot \sin. u + \varepsilon(\text{cof. } v \cdot \sin. u + \text{cof. } u \cdot \sin. v)]$ §. 8. Følgelig, naar isteden for $A \cdot C \cdot \text{cof. } v \cdot \text{cof. } u$ sættes $a \cdot c$, isteden for $A \cdot C \cdot \sin. v \cdot \sin. u$ sættes $b \cdot d$, o. s. v.: udkommer det, som skulde bevises.

Hvoraf følger, at skjøndt Summens adderte Linier ei alle ere directe, saa behøves dog ingen Undtagelse i den bekjendte Regel, hvorpaa Equationernes Theorie, og den om hele Functioner og deres Divisores simplices grunder sig, nemlig at naar to Summer skal multipliceres med hinanden, da maa enhver af de adderte Størrelser i den ene Sum multipliceres med enhver af de adderte i den anden. Man kan altsaa være forvissat om, at naar en Equation angaaer rette Linier, og dens Radix har den Form $a+eb$: da betegnes derved en indirect Linie. Men vilde man multiplicere med hinanden rette Linier, som ikke begge kunde ligge i samme Plan med den absolute Unitet: maatte omtalte Regel tilfidesættes. Dette er Ursagen, hvorfor jeg forbigaaer saadanne Liniers Multiplication. En anden Maade at betegne deres forandrede Retning forekommer i det følgende, §. 24-35.

§. 11.

Quotienten multipliceret med Divisor skal være saa stor som Dividendum. Det behøver altsaa ikke Beviis, at disse Linier skal ligge i samme Plan med den absolute Unitet; thi det følger umiddelbar af Definitionen §. 4. Ligeledes indsees let, at Quotienten maa afvige fra den absolute Unitet Vinkelen $v - u$, dersom Dividendum afviger fra samme Unitet Vinkelen v , og Divisor Vinkelen u .

Sæt f. Ex. at $A(\cos. v + \varepsilon \sin. v)$ skulde divideres med $B(\cos. u + \varepsilon \sin. u)$: da er Quotienten $= \frac{A}{B} [\cos. (v - u) + \varepsilon \sin. (v - u)]$, fordi $\frac{A}{B} [\cos. (v - u) + \varepsilon \sin. (v - u)] \times B(\cos. u + \varepsilon \sin. u) = A(\cos. v + \varepsilon \sin. v)$, i Følge §. 7. Det er, da $\frac{A}{B} [\cos. (v - u) + \varepsilon \sin. (v - u)]$ multipliceret med Divisor $B(\cos. u + \varepsilon \sin. u)$ er saa stor som Dividendum $A(\cos. v + \varepsilon \sin. v)$; saa er ogsaa $\frac{A}{B} [\cos. (v - u) + \varepsilon \sin. (v - u)]$ den søgte Quotient.

§. 12.

Ere a, b, c og d directe Linier, og de indirecte $a + \varepsilon b$ og $c + \varepsilon d$ ere i samme Plan med den absolute Unitet: da er $\frac{1}{c + \varepsilon d} = \frac{c - \varepsilon d}{c^2 + d^2}$, og Quotienten $\frac{a + \varepsilon b}{c + \varepsilon d} = (a + \varepsilon b) \cdot \frac{1}{c + \varepsilon d} = (a + \varepsilon b) \cdot \frac{c - \varepsilon d}{c^2 + d^2} = [ac + bd + \varepsilon(bc - ad)] : (c^2 + d^2)$; thi i Følge §. 9 kan sættes $a + \varepsilon b = A(\cos. v + \varepsilon \sin. v)$, og $c + \varepsilon d = C(\cos. u + \varepsilon \sin. u)$, altsaa $c - \varepsilon d = C(\cos. u - \varepsilon \sin. u)$, i Følge §. 3; og da $(c + \varepsilon d) \cdot (c - \varepsilon d)$ er $= c^2 + d^2 = C^2$ (§. 10): saa er $\frac{c - \varepsilon d}{c^2 + d^2} = \frac{1}{C}(\cos. u - \varepsilon \sin. u)$ §. 10, eller $\frac{c - \varepsilon d}{c^2 + d^2} = \frac{1}{C}(\cos. -u + \varepsilon \sin. -u) = \frac{1}{c + \varepsilon d}$ §. 11, og naar multipliceres med $a + \varepsilon b = A(\cos. v + \varepsilon \sin. v)$, udkommer $(a + \varepsilon b) \frac{c - \varepsilon d}{c^2 + d^2} = \frac{A}{C} [\cos. (v - u) + \varepsilon \sin. (v - u)] = \frac{a + \varepsilon b}{c + \varepsilon d}$ §. 11.

Indirecte Størrelser af denne Art har altsaa dette fælles med de directe, at naar Dividendum er en Sum af flere Størrelser, da giver enhver af disse divideret med Divisor flere Quotienter, hvis Sum udgør den søgte Quotient.

§. 13.

Hvis m er et heelt Tal, frembringer $\cos \frac{v}{m} + \varepsilon \sin \frac{v}{m}$ multipliceret m gange med sig selv Potenzen $\cos v + \varepsilon \sin v$. (§. 7); altsaa $(\cos v + \varepsilon \sin v)^{\frac{m}{m}} = \cos \frac{v}{m} + \varepsilon \sin \frac{v}{m}$. Men i Følge §. 11 er $\cos -\frac{v}{m} + \varepsilon \sin -\frac{v}{m} = \frac{1}{\cos \frac{v}{m} + \varepsilon \sin \frac{v}{m}} = \frac{1}{(\cos v + \varepsilon \sin v)^{\frac{1}{m}}} = (\cos v + \varepsilon \sin v)^{-\frac{1}{m}}$, altsaa, enten m er positiv eller negativ, er alletider $\cos \frac{v}{m} + \varepsilon \sin \frac{v}{m} = (\cos v + \varepsilon \sin v)^{\frac{1}{m}}$, og derfor, naar m og n begge ere hele Tal, $(\cos v + \varepsilon \sin v)^{\frac{n}{m}} = \cos \frac{n}{m} v + \varepsilon \sin \frac{n}{m} v$.

Herved findes Værdien af flige Expressioner som $\sqrt[n]{b + c\sqrt{-1}}$ eller $\sqrt[n]{A + \sqrt[n]{b + c\sqrt{-1}}}$; saaledes kan f. Ex. $\sqrt[4]{4\sqrt{3} + 4\sqrt{-1}}$ betegne en ret Linie, hvis Længde er $= 2$, og hvis Vinkel med den absolute Unitet maales ved 10° .

§. 14.

Naar to Vinkler have ligestore Sinus og ligestore Cosinus, da er deres Forskiel enten 0, eller ∓ 4 rette, eller en Mængfold af ± 4 rette, og omvendt, naar to Vinklers Forskiel er enten 0, eller ± 4 rette, een eller flere gange taget, da er deres Sinus saavel som deres Cosinus ligestore.

§. 15.

Er m et heelt Tal, og $\pi = 360^\circ$, saa har $(\cos v + \varepsilon \sin v)^{\frac{\pi}{m}}$ kun følgende m forskiellige Værdier:

$$\cos v + \varepsilon \sin v, \cos \frac{\pi + v}{m} + \varepsilon \sin \frac{\pi + v}{m}, \cos \frac{2\pi + v}{m} + \varepsilon \sin \frac{2\pi + v}{m}, \dots \\ \dots, \cos \frac{(m-1)\pi + v}{m} + \varepsilon \sin \frac{(m-1)\pi + v}{m};$$

hvi de Tal, hvormed π er multipliceret i foregaaende Række, ere i en arithmetisk Progression 1, 2, 3, 4... $m-1$. Altsaa er Summen af hver to $= m$, naar det ene er ligesaa langt fra 1, som det andet er fra $m-1$, og er deres

Antal ueffent, bliver to gange det Midterste = m ; derfor, naar adderes $\frac{(m-n)\pi + \nu}{m}$ til $\frac{(m-u)\pi + \nu}{m}$, og denne er i Rækken ligesaa langt fra $\frac{\pi + \nu}{m}$, som $\frac{(m-n)\pi + \nu}{m}$ er fra $\frac{(m-1)\pi + \nu}{m}$: saa er Summen = $\frac{2m-u-n}{m}\pi + \frac{2\nu}{m} = \pi + \frac{2\nu}{m}$; men at addere $\frac{(m-n)\pi}{m}$ er det samme som at subtrahere $\frac{(m-n)(-\pi)}{m}$; og da Differencen bliver π : saa har, i Folge §. 14, $\frac{(m-n)(-\pi) + \nu}{m}$ samme Cosinus og Sinus som $\frac{(m-u)\pi + \nu}{m}$; ligeledes har $\frac{(m-u)(-\pi) + \nu}{m}$ samme Cosinus og Sinus som $\frac{(m-n)\pi + \nu}{m}$; altsaa giver $-\pi$ ei andre Værdier end $+\pi$. Men at ingen af disse ere ligestore følger deraf: at Forskiellen mellem to af Rækkens Vinkler alletider er mindre end π , og aldrig = 0. Der findes ei heller flere Værdier ved at fortsætte Rækken; thi da bliver Vinklerne $\pi + \frac{\nu}{m}$, $\pi + \frac{\pi + \nu}{m}$, $\pi + \frac{2\pi + \nu}{m}$ o. s. v., altsaa i Folge §. 14 Værdierne af deres Cosinus og Sinus de samme som før. Skulde Vinklerne falde udenfor Rækken, blev i Tælleren ei π multipliceret med et heelt Tal, og Vinklerne vilde da m gange tage ei kunne frembringe en Vinkel, der subtraheret fra ν gav 0, eller $\pm \pi$, eller en Mangesfold af $\mp \pi$, altsaa kunde ei heller den mte Potens af slig en Vinkels Cosinus tilligemed Sinus blive = $\cos. \nu + \varepsilon \sin. \nu$.

§. 16.

Uden at vide Vinkelen, som den indirecte Linie $1+x$ gjør med den absolute, findes, naar Længden af x er mindre end 1, Digniteten $(1+x)^m = 1 + \frac{mx}{1} + \frac{m}{1} \cdot \frac{m-1}{2} \cdot x^2 + \dots$, og dersom denne Række ordnes efter Potenserne af m , beholder den samme Størrelse, og forvandles til $1 + \frac{ml}{1} + \frac{m^2 l^2}{1 \cdot 2} + \frac{m^3 l^3}{1 \cdot 2 \cdot 3} + \dots$, hvori $l = x - \frac{x^2}{2} + \frac{x^3}{3} - \frac{x^4}{4} + \dots$, og er en Sum af en direct og en perpendicular Linie, kaldes den directe a , og den perpendicularen $b/\sqrt{-1}$; da er b det mindste Maal til Vinkelen, som $1+x$ gjør med $+1$, og sættes

1 +

$1 + \frac{x}{1} + \frac{x^2}{1.2} + \frac{x^3}{1.2.3} + \dots = e$, kan $(1+x)^m$ eller $1 + \frac{mx}{1} + \frac{m^2x^2}{1.2} + \frac{m^3x^3}{1.2.3} + \dots$ betegnes ved $e^{m+\frac{mbx}{2} - 1}$, det er $(1+x)^m$ har Længden e^{ma} , og en Directions- vinkel, hvis Maal er mb , forudsat m at være positiv eller negativ. Saaledes kan Directionen af Linier i samme Plan endnu udtrykkes paa en anden Maade, nemlig ved Hjælp af de naturlige Logarithmer. Fuldstændigt Beviis for disse Sætninger vil jeg en anden gang, om det tilstødes mig, fremlægge. Nu, da jeg har giort Regnskab for, paa hvad Maade rette Liniers Sum, Product, Quotient og Dignitet efter min Mening findes, vil jeg alene give et Par Exempler paa Methodens Anvendelse.

II.

Beviis for den Cotesianske Læresætning.

§. 17.

Jeg forudsætter som bekendt, at naar Equationen $x^n + px^{n-1} + qx^{n-2} + \dots + sx + t = 0$ har de n Radices a, b, c, \dots, g : da har den hele Function $z^n + pz^{n-1} + qz^{n-2} + \dots + sz + t$ de Divisores simplices $z-a, z-b, z-c, \dots, z-g$, og er et Product af dem alle.

§. 18.

Den af Cotes opfundne Sætning er følgende:

Naar Vuerne ab, bc, cd, de, ea (Fig. 1) ere i Tallet n , og indeholder Graderne $\frac{360}{n} = \frac{\pi}{n}$, og Radius oa sættes $=r$, $ao = -r$, $op = z$, $po = -z$, og p er det sidste Punct i Linierne ap, bp, cp, dp, ep : saa er $ap \cdot bp \cdot cp \cdot dp \cdot ep = z^n - r^n$; Thi af §. 1 og §. 9 følger

$$\text{at } ap = z - r$$

$$bp = z - r \left(\cos \frac{\pi}{n} + \varepsilon \sin \frac{\pi}{n} \right)$$

$$cp = z - r \left(\cos \frac{2\pi}{n} + \varepsilon \sin \frac{2\pi}{n} \right)$$

$$dp =$$

$$dp = z - r \left(\cos. \frac{3\pi}{n} + \varepsilon \sin. \frac{3\pi}{n} \right)$$

$$ep = z - r \left(\cos. \frac{4\pi}{n} + \varepsilon \sin. \frac{4\pi}{n} \right)$$

$$\text{eller } ep = z - r \left(\cos. \frac{(n-1)\pi}{n} + \varepsilon \sin. \frac{(n-1)\pi}{n} \right)$$

og af §. 15 sluttes, at Equationens $x^n - r^n = 0$ Radices ere

$$r, r \left(\cos. \frac{\pi}{n} + \varepsilon \sin. \frac{\pi}{n} \right), r \left(\cos. \frac{2\pi}{n} + \varepsilon \sin. \frac{2\pi}{n} \right), \dots, r \left(\cos. \frac{(n-1)\pi}{n} + \varepsilon \sin. \frac{(n-1)\pi}{n} \right);$$

altsaa bliver i Følge §. 17 $z^n - r^n = ap \cdot bp \cdot cp \cdot dp \cdot ep$. Følgelig er Længden af $z^n - r^n$ saa stor som Productet af Linierens ap, bp, cp oc. Længder, §. 4.

Om plane Polygoners Oplosning.

§. 19.

Følgende af Trigonometrien bekendte Formler anfører jeg uden Beviis.

a) $\sin. (a+b) = \sin. a \cdot \cos. b + \sin. b \cdot \cos. a.$

b) $\cos. (a+b) = \cos. a \cdot \cos. b - \sin. a \cdot \sin. b.$

c) $\sin. 2a = 2 \sin. a \cdot \cos. a.$

d) $1 + \cos. 2a = 2 \cos.^2 a.$

e) $1 - \cos. 2a = 2 \sin.^2 a.$

f) $\text{tang. } a = \frac{\sin. 2a}{1 + \cos. 2a}.$

g) $\sin. a + \sin. b = 2 \sin. \frac{a+b}{2} \cdot \cos. \frac{a-b}{2}.$

h) $\sin. a - \sin. b = 2 \cos. \frac{a+b}{2} \cdot \sin. \frac{a-b}{2}.$

i) $\cos. b - \cos. a = 2 \sin. \frac{a+b}{2} \cdot \sin. \frac{a-b}{2}.$

k) $\frac{\sin. a + \sin. b}{\cos. a + \cos. b} = \text{tang. } \frac{a+b}{2}.$

l) $\frac{\sin. a - \sin. b}{\cos. a + \cos. b} = \text{tang. } \frac{a-b}{2}.$

§. 20.

Til Polygoners Oplosning kan det ogsaa være tiensligt at erindre sig: naar et Problem er bragt dertil, at man har $a = b \cos. u + c \sin. u$, og u alene er den ubekjendte, da kan den quadratiske Equation, hvorved $\sin. u$ eller $\cos. u$ skulde findes, undgaaes ved at sætte $\frac{b}{c} = \text{tang. } \varphi$, eller $\frac{b}{c} = \text{cot. } \psi$. Derved findes φ eller ψ , som bliver positiv eller negativ, og behøver ei at være større end 90° . Er φ eller ψ funden, søges derefter u ved en af følgende Equationer: $\sin. (u + \varphi) = a \sin. \varphi : b = a \cos. \varphi : c$, og $\cos. (u - \psi) = \cos. (\psi - u) = \frac{a \cos. \psi}{b} = a \frac{\sin. \psi}{c}$; Thi naar Ledene i den givne Equation $a = b \cos. u + c \sin. u$ divideres med c , eller med b , og derefter isteden for $\frac{b}{c}$ sættes dens Værdie $\text{tang. } \varphi$, eller $\text{cot. } \psi$, og isteden for $\frac{c}{b}$ sættes $\text{cot. } \varphi$ eller $\text{tang. } \psi$, udkommer:

$$\frac{a}{c} = \text{tang. } \varphi \cdot \cos. u + \sin. u = \text{cot. } \psi \cdot \cos. u + \sin. u, \text{ eller}$$

$$\frac{a}{b} = \cos. u + \text{cot. } \varphi \cdot \sin. u = \cos. u + \text{tang. } \psi \cdot \sin. u.$$

Følgelig, naar Ledene i den første af disse Equationer multipliceres med $\cos. \varphi$, i den anden med $\sin. \psi$, i den tredje med $\sin. \varphi$, og i den fjerde med $\cos. \psi$, faaes

$$\frac{a}{c} \cos. \varphi = \sin. \varphi \cdot \cos. u + \cos. \varphi \cdot \sin. u, \frac{a}{c} \sin. \psi = \cos. \psi \cdot \cos. u + \sin. u \cdot \sin. \psi,$$

$$\frac{a}{b} \sin. \varphi = \sin. \varphi \cdot \cos. u + \cos. \varphi \cdot \sin. u, \frac{a}{b} \cos. \psi = \cos. \psi \cdot \cos. u + \sin. u \cdot \sin. \psi;$$

altsaa er, i Folge §. 19, a, b ,

$$\frac{a \cos. \varphi}{c} = \sin. (u + \varphi), \frac{a \sin. \psi}{c} = \cos. (u - \psi) = \cos. (\psi - u),$$

$$\text{og } \frac{a \sin. \varphi}{b} = \sin. (u + \varphi), \frac{a \cos. \psi}{b} = \cos. (u - \psi) = \cos. (\psi - u).$$

§. 21.

Naar i et plant Polygon intet mere gives end alle Vinklerne, og Siderne faa nær som tre: da er Polygonet ubestemt. Dette er tydeligt nok, hvis alle tre ubekjendte Sider følge efter hinanden; thi da kan med den ene ubekjendte

Side drages Paralleler, som skiere de to andre ubekjendte i flere Puncter, og disse tre Sider kan altsaa have utallig mange Værdier; men deraf følger ogsaa, at de tre ubekjendte Sider kan have ligesaa mange Værdier, endskiødt de ikke følge efter hinanden; thi da Sidernes Orden er i Hensigt til deres Sum ligegyldig (§. 2): saa kan af ethvert Polygon alletider konstrueres et andet, hvori Sidernes Længde og Retning er den samme, men deres Orden alene forskjellig.

§. 22.

I et Polygon abcd (Fig. 2) antages den ene Side ab for absolut, og tælles fra a til b, den anden bc tælles fra b til c, cd fra c til d, da fra d til a; de esne Tal II, IV, VI, VIII bemærke Sidernes Længder; de uestne I, III, V, VII ere deres Afvigninger fra foregaaende Sides Forlængning talte positive eller negative; f. Ex. med Solen positive, og mod Solen negative.

i', iii', v', vii' betegne $\cos. I + \varepsilon \sin. I$, $\cos. III + \varepsilon \sin. III$, $\cos. V + \varepsilon \sin. V$ o. s. v.

i'', iii'', v'', vii'' betegne $\cos. -I + \varepsilon \sin. -I$, $\cos. III - \varepsilon \sin. III$, $\cos. V - \varepsilon \sin. V$ ic.

Naar dette forudsættes, og man fra a drager Paralleler med bc, cd, da: saa følger,

I.) At første Parallel afviger fra ab Graderne III, anden Parallel fra ab Graderne III + V, tredie Parallel eller sidste Sides da Forlængning ac afviger fra ab Graderne III + V + VII eller -I. Derfor bliver alle Vinklerne tilsammen = 0, og Maalet til deres Sum bliver enten 0, eller + 4 rette, eller en Mængfold deraf.

II.) $II + IV \cdot iii' + VI \cdot iii' \cdot v' + VIII \cdot iii' \cdot v' \cdot vii' = 0$; thi $ab + bc + cd + da = 0$ (§. 2); men $ab = II$, $bc = IV \cdot iii'$ (§. 9), $cd = VI [\cos. (III + V) + \varepsilon \sin. (III + V)]$, i Følge foregaaende Nummer I. og §. 9, altsaa er efter §. 7 $cd = VI \cdot iii' \cdot v'$, og ligeledes bevises at $da = VIII \cdot iii' \cdot v' \cdot vii'$.

III.) $II \cdot iii' \cdot v' \cdot vii' + IV \cdot v' \cdot vii' + VI \cdot vii' + VIII = 0$; thi naar Ledene i foregaaende Equation II. divideres med $iii' \cdot v' \cdot vii'$, udkommer i Følge §. 12 $II \cdot iii'' \cdot v'' \cdot vii'' + IV \cdot v'' \cdot vii'' + VI \cdot vii'' + VIII = 0$, og da ethvert

Led

Led i denne Equation, saa nær som det sidste, er multipliceret med en Cosinus tilligemed en Sinus, (første Led s. Ex. er $= 11 [\cos. (111 + v + v11) - \varepsilon \sin. (111 + v + v11)]$); men Summen af alle de directe Led er ligesaa vel $= 0$, som Summen af de Led, der ere multiplicerte med en Sinus, §. 3: saa bliver den totale Sum endnu $= 0$, endskiøndt hver Sinus faaer modsat Keining, og naar dette skeer, forvandles Udtrykket til det, som skulde bevise.

$$IV.) \quad 111' + 111\bar{v}' = 2 \cos. 111, \quad 111'.v' + 111\bar{v}' = 2 \cos. (111 + v), \quad 111'.v\bar{v}' + 111\bar{v}.v' = 2 \cos. (111 - v), \quad 111' - 111\bar{v}' = 2\varepsilon \sin. 111, \quad 111'.v' - 111\bar{v}.v\bar{v}' = 2\varepsilon \sin. (111 + v), \quad 111'.v\bar{v}' - 111\bar{v}.v' = 2\varepsilon \sin. (111 - v), \quad \frac{(111')^2 - 1}{(111\bar{v}')^2 + 1} = \varepsilon \tan. 111 = \frac{1 - (111\bar{v}')^2}{1 + (111\bar{v}')^2}, \quad \frac{(111')^2 + 1}{(111\bar{v}')^2 - 1} = -\varepsilon \cot. 111 = \frac{1 + (111\bar{v}')^2}{1 - (111\bar{v}')^2}, \text{ af hvilke}$$

Formler Rigtigheden let indsees ved at sætte isteden for $111'$, $111\bar{v}'$, v' , $v\bar{v}'$ deres Værdier $\cos. 111 + \varepsilon \sin. 111$, $\cos. 111 - \varepsilon \sin. 111$, $\cos. v + \varepsilon \sin. v$, ε .

§. 23.

To Equationer af den Form som II. og III. i foregaaende Paragraph ere tilstrækkelige til ethvert Polygons Oplosning, naar kun tre Vinkler, eller to Vinkler og een Side, eller een Vinkel og to Sider ere ubekjendte; thi i det sidste Tilfælde har den ubekjendte Vinkel samme Cosinus og Sinus, som det modsatte af de øvrige Vinklers Sum (§. 22. No. I); i de to andre Tilfælde udelukkes af Equationerne den ene ubekjendte Vinkel, naar den betegnes ved 1 ligesom i §. 22. No. II. og No. III.: Følgelig indeholde Equationerne kun to ubekjendte Stykker. Altsaa kan findes, hvad Function det ene Stykke er af det andet ved Hielp af den ene Ligning; denne Function indført i den anden Ligning befrier samme fra det ene ubekjendte Stykke, og derved findes tilsidst Værdien af det andet.

Lad s. Ex. i Polygonet Fig. 2. 1, 111, v1 være ubekjendte og 111 søges, da er i Følge §. 22. No. II. og No. III.: $11 + 1v. 111 + v1. 111'.v' + v11. 111'.v'.v11' = 0 = 11. 111'.v'.v11' + 1v. v'.v11' + v1. v11' + v111$. Af den første Equation

findes $— II. III'. V' — IV. V' — VIII. VII' = VI$, og naar denne Værdie af VI indføres i den anden Equation, efterat sammes Led ere dividerede med VII' , udkommer $II. III'. V' — II. III'. V' + IV. V' — IV. V' + VIII. VII' — VIII. VII' = 0$. Altsaa, i Følge §. 22. No. IV., $II. \varepsilon. 2 \sin. (III + V) + IV. \varepsilon. 2 \sin. V — VIII. \varepsilon. 2 \sin. VII = 0$, eller $\sin. (III + V) = \frac{VIII. \sin. VII - IV. \sin. V}{II}$.

III.

Howdan Directionen af en Kugles Radii kan betegnes.

§. 24.

Jeg antager, at en Kugles to horizontale Radii gjøre rette Vinkler med hinanden, og ere begge perpendiculare paa en tredie Kuglens Radius. Den ene horizontale sætter jeg at strække sig fra Centrum til venstre Haand, og at være $= r$; den anden horizontale at gaae fra Centrum fremad, og at være $= \varepsilon. r$; men den verticale fra Centrum opad at være $= \eta. r$, og de modsatte at være $— r$, $— \varepsilon r$, $— \eta r$. Ved Bogstaven r betegnes Længden af Radius; Uniteterne ε og η ere begge perpendiculare paa $+ 1$, og i Sammenligning med denne maa η^2 saavel som ε^2 være $= -1$, i Følge §. 5.

§. 25.

Drages der et Plan igiennem de fire Radii r , $— r$, ηr , $— \eta r$, og et andet igiennem r , $— r$, εr , $— \varepsilon r$, da gjøre disse Planer en ret Vinkel med hinanden, og overstikere Kuglen i to Storcirkler, af hvilke jeg kalder den igiennem r og ηr Verticalcirkelen, og den igiennem de horizontale Radii r og εr Horizonten.

Buerne i Verticalen og dens Paralleler tælles fra det Punct paa venstre Haand, hvor de overstikeres af Horizonten, opad positive, og nedad negative. De horizontale Buer tælles fra Verticalen med Solen positive, og mod Solen negative. Naar f . Er . $ow\gamma h\pi$ (Fig. 3) betegner Horizonten, $kfs\beta$ dens Parallel, $ok\pi qn\upsilon$ Verticalen, π og n Horizontens Poler, p og γ Verticalens:

saar

faa antages $co = r$, $ct = -r$, $cy = er$, $cp = -er$, $c\pi = \eta r$, $cn = -\eta r$, $oy = +90^\circ$, $op = -90^\circ$, $o\pi = +90^\circ$, $on = -90^\circ$; og Vuerne i Parallelen tælles den Wei fra k til venstre positive, og fra k til høire negative.

§. 26.

Trækkes der fra Kuglens Centrum c (Fig. 3) til et Punct d i Horizontens og Verticalens fælles Radius en Linie cd , og fra dennes yderste Punct d drages en anden de , som er parallel med Horizontens Axel πn , og atter fra Enden af denne trækkes en tredie Linie ef parallel med Verticalens Axel py : da ere disse tre Linier Coordinater til det Punct f , hvor den sidste Linie ef endres. Den første cd er Punctet f 's Abscisse, og betegnes ved x ; den er enten af samme Retning som Radius $+r$, eller den er negativ som Radius $-r$. Den anden og tredie Linie de og ef ere Punctet f 's Ordinatorer; ved den anden de forestilles Punctet f 's Afstand fra Horizontens Plan; den betegnes ved ηy , fordi den er parallel med ηr eller med $-\eta r$. Den tredie ef er Punctet f 's Afstand fra Verticalens Plan, og betegnes ved ez , fordi den er parallel med Radius er eller $-er$. Den tredie ef ($= ez$) gjør en ret Vinkel med den anden de ($= \eta y$), og denne ηy gjør en ret Vinkel med den første cd ($= x$).

§. 27.

En Radius, hvis yderste Punct har de Coordinater x , ηy og ez , betegner jeg ved Summen $x + \eta y + ez$ (§. 2). $x + \eta y$ multipliceres med $a + \eta b$, og $x + ez$ med $a + eb$ paa samme Maade som $c + d\sqrt{-1}$ med $a + b\sqrt{-1}$; thi da Directionsvinklerne af η og af e tælles begge fra samme Radius $+r$ (§. 25), faa maa i Følge §. 5 saavel η^2 , som e^2 være $= -1$, og altsaa findes Producterne $(x + \eta y) \cdot (a + \eta b)$ og $(x + ez) \cdot (a + eb)$ efter den Regel §. 10.

§. 28.

Derfom et Punct rykker frem eller tilbage i en horizontal Cirkels Omkreds Sk s (Fig. 3) et vist Antal Grader fs ($= m$), og dets Coordinater være cd ($= x$),

de ($= \eta y'$), og ef ($= \varepsilon z'$): da bliver Ordinaten $\eta y'$ uforandret, fordi Punctet beholder samme Afstand fra Horizonen; men Abscissen cd ($= ue$) eller x' forandres til ul ($= x''$), og Ordinaten ef ($= \varepsilon z'$) forandres til ls ($= \varepsilon z''$), og Summen af de to nye Coordinater ul + ls ($= x'' + \varepsilon z''$) bliver $(x' + \varepsilon z')$. ($\cos. m + \varepsilon \sin. m$); thi lad Radius uk kaldes ρ , Maalet til Vinkelen kuf kaldes i , al saa Maalet til Vinkelen kus $= i + m$: saa er i Følge §. 9 $ue + ef (= x' + \varepsilon z') = \rho \cdot (\cos. i + \varepsilon \sin. i)$; ligeledes er $ul + ls (= x'' + \varepsilon z'') = \rho \cdot [\cos. (i + m) + \varepsilon \sin. (i + m)] = \rho (\cos. i + \varepsilon \sin. i) \cdot (\cos. m + \varepsilon \sin. m)$, §. 8; og altsaa, naar isteden for $\rho (\cos. i + \varepsilon \sin. i)$ sættes $x' + \varepsilon z'$, faaes $x'' + \varepsilon z'' = (x' + \varepsilon z') \cdot (\cos. m + \varepsilon \sin. m)$.

§. 29.

Naar et Punct beskriver i Verticalen eller dens Parallel en Bue af et vist Antal Grader n , saa forandres Summen af dets forrige Coordinater x' og $\eta y'$ til $(x' + \eta y')$. ($\cos. n + \eta \sin. n$); men den tredie Coordinat $\varepsilon z'$ bliver uforandret, fordi Afstanden fra Verticalen kan ei forandres, saalange Punctet bliver i Verticalens Parallel. Forresten er Beviset i Følge §. 27 netop som det foregaaende.

§. 30.

Har Kuglens Radius de Coordinater x , ηy og εz , da betegnes denne Radius i Følge §. 27 ved $x + \eta y + \varepsilon z$. Men forandres dens Direction saaledes, at dens yderste Punct forflyttes de horizontale Grader i : bliver den $= \eta y + (x + \varepsilon z) \cdot (\cos. i + \varepsilon \sin. i) = \eta y + x \cos. i - z \sin. i + \varepsilon x \sin. i + \varepsilon z \cos. i$ (§. 28), og betegnes ved $(x + \eta y + \varepsilon z) \cdot (\cos. i + \varepsilon \sin. i)$.

§. 31.

Forandres derimod Directionen af Radius $x + \eta y + \varepsilon z$ ved at forflytte dens sidste Punct de verticale Grader n : bliver den $= \varepsilon z + (x + \eta y) \cdot (\cos. n + \eta \sin. n) = \varepsilon z + x \cos. n - y \sin. n + \eta x \sin. n + \eta y \cos. n$ (§. 29), og betegnes ved $(x + \eta y + \varepsilon z) \cdot (\cos. n + \eta \sin. n)$.

§. 32.

§. 32.

Hvoraf følger, at $(x + \eta y + \varepsilon z) \gg (\cos. I + \varepsilon \sin. I) \gg (\cos. III + \varepsilon \sin. III)$ er det samme som $(x + \eta y + \varepsilon z) \gg (\cos. (I + III) + \varepsilon \sin. (I + III))$; thi enten det sidste Punct af Radius $x + \eta y + \varepsilon z$ gaaer først frem de horizontale Grader I, og derefter de horizontale Grader III, eller det gaaer paa eengang frem den hele Bue I + III: saa bliver Radius fra Centrum c til sidste Punct i Buen III den samme. Ligeledes følger, at $(x + \eta y + \varepsilon z) \gg (\cos. II + \eta \sin. II) \gg (\cos. IV + \eta \sin. IV) = (x + \eta y + \varepsilon z) \gg (\cos. (II + IV) + \eta \sin. (II + IV))$, og altsaa $x + \eta y + \varepsilon z = (x + \eta y + \varepsilon z) \gg (\cos. I + \varepsilon \sin. I) \gg (\cos. I - \varepsilon \sin. I) = (x + \eta y + \varepsilon z) \gg (\cos. II + \eta \sin. II) \gg (\cos. II - \eta \sin. II)$.

§. 33.

Gaaer et Punct frem deels i Horizontens, deels i Verticalens Paralleler, beskrievende vorelviis en horizontal og en vertical Bue; men de beskrevne Buers Grader, i den Orden som de følge hinanden, betegnes ved I, II, III, IV, V, VI; og Radius fra Centrum af Kuglen (Fig. 4) til første Punct i første Bue betegnes ved s; Radius fra Centrum til sidste Punct i sidste Bue ved S; og $\cos. I + \varepsilon \sin. I$ betegnes ved I', $\cos. II + \eta \sin. II$ ved II', $\cos. III + \varepsilon \sin. III$ ved III' o. s. f.: samt $\cos. I - \varepsilon \sin. I$ ved I'', $\cos. II - \eta \sin. II$ ved II'' o. s. f.: saa er, i Følge §. 30 og 31, $S = s \gg I' \gg II' \gg III' \gg IV' \gg V' \gg VI'$, i hvilken Equations sidste Led Uniteterne IV', V', VI', eller saa mange som man vil af de sidste, der umiddelbar følge hinanden, kan borttages, naar deres reciproque Størrelser sammensøiede ved Tegnet (") i inverteret Orden tilføies første Led; det er, man kan i Følge §. 32 sætte $S \gg VI' \gg V' \gg IV' = s \gg I' \gg II' \gg III'$, eller $s \gg I' \gg II' = S \gg VI' \gg V' \gg IV' \gg III'$ o. s. f.

§. 34.

Antages $s = S$, og sættes $s = \eta r$, bliver derfor

$$s \gg I' = \eta r.$$

I.)

$$I.) \quad s_{,, I', II'} = r. (\eta \cos. II - \sin. II) = S_{,, VI', V', IV', III'} =$$

$$r. \left[\begin{array}{ccc} \text{cIII. CIV. CV. SVI} + \eta. \text{CIV. CVI} & - \epsilon. \text{fIII. CIV. CV. SVI} \\ + \text{cIII. fIV. CVI} & - \eta. \text{fIV. CV. SVI} & - \epsilon. \text{fIII. fIV. CVI} \\ - \text{fIII. fV. SVI} & & - \epsilon. \text{cIII. fV. SVI} \end{array} \right].$$

$$II.) \quad s_{,, I', II', III'} = r. (\eta. \text{cII} - \text{fII. cIII} - \epsilon. \text{fII. fIII}) = S_{,, VI', V', IV'} =$$

$$r. \left[\begin{array}{ccc} \text{cIV. CV. SVI} - \epsilon. \text{fV. SVI} + \eta. \text{cIV. CVI} \\ + \text{fIV. CVI} & & - \eta. \text{fIV. CV. SVI} \end{array} \right].$$

$$III.) \quad s_{,, I', II', III', IV'} = r. \left[\begin{array}{ccc} \eta. \text{cII. CIV} & - \text{cII. fIV} & - \epsilon. \text{fII. fIII} \\ - \eta. \text{fII. cIII. fIV} & - \text{fII. cIII. CIV} & \end{array} \right] =$$

$$S_{,, VI', V'} = r. (\text{CV. SVI} - \epsilon. \text{fV. SVI} + \eta. \text{CVI}).$$

$$IV.) \quad s_{,, I', II', III', IV', V'} = r. \left[\begin{array}{ccc} \eta. \text{cII. CIV} & - \text{cII. fIV. CV} & - \epsilon. \text{cII. fIV. fV} \\ - \eta. \text{fII. cIII. fIV} & - \text{fII. cIII. CIV. CV} & - \epsilon. \text{fII. cIII. CIV. fV} \\ & + \text{fII. fIII. fV} & - \epsilon. \text{fII. fIII. CV} \end{array} \right]$$

$$= S_{,, VI'} = r. (\eta. \text{CVI} + \text{SVI}).$$

§. 35.

Cettes $s = S = \epsilon r$, faaes følgende Equationer:

$$I.) \quad s_{,, I'} = r. (\epsilon. \text{cI} - \text{fI}) = S_{,, VI', V', IV', III', II'} =$$

$$r. \left[\begin{array}{ccc} \epsilon. \text{cIII. CV} & + \text{cII. fIII. CV} & - \eta. \text{fII. fIII. CV} \\ - \epsilon. \text{fIII. CIV. fV} & + \text{cII. cIII. CIV. fV} & - \eta. \text{fII. cIII. CIV. fV} \\ & - \text{fII. fIV. fV} & - \eta. \text{cII. fIV. fV} \end{array} \right].$$

$$II.) \quad s_{,, I', II'} = r. (-\text{fI. cII} - \eta. \text{fI. fII} + \epsilon. \text{cI}) = S_{,, VI', V', IV', III'} =$$

$$r. \left[\begin{array}{ccc} \epsilon. \text{cIII. CV} & - \eta. \text{fIV. fV} + \text{fIII. CV} \\ - \epsilon. \text{fIII. CIV. fV} & & + \text{cIII. CIV. fV} \end{array} \right].$$

$$III.) \quad s_{,, I', II', III'} = r. \left[\begin{array}{ccc} -\text{fI. cII. cIII} & - \epsilon. \text{fI. cII. fIII} & - \eta. \text{fI. fII} \\ - \text{cI. fIII} & + \epsilon. \text{cI. cIII} & \end{array} \right] =$$

$$S_{,, VI', V', IV'} = r. (\epsilon. \text{CV} + \text{CIV. fV} - \eta. \text{fIV. fV}).$$

$$IV.) \quad s_{,, I', II', III', IV'} = r. \left[\begin{array}{ccc} \epsilon. \text{cI. cIII} & - \text{fI. cII. cIII. CIV} & - \eta. \text{fI. fII. CIV} \\ - \epsilon. \text{fI. cII. fIII} & - \text{cI. fIII. CIV} & - \eta. \text{fI. cII. cIII. fIV} \\ & + \text{fI. fII. fIV} & - \eta. \text{cI. fIII. fIV} \end{array} \right]$$

$$= S_{,, VI', V'} = r. (\epsilon. \text{CV} + \text{fV}).$$

IV.

Om sphæriske Polygons Opløsning.

§. 36.

Et sphæriskt Polygon er den Figur, som paa en Kugles Overflade (eller Yde) fremkommer ved at sammensæie flere end to Storbuer saaledes, at den følgende begynder der, hvor den foregaaende slipper, og den sidste ophører hvor den første begynder. Polygonets Sider ere de Storbuer, hvoraf det er sammensat; Vinklernes Maal ere de Grader, som hver Sides Plan afviger fra Planet af foregaaende Sides Forlængning. Naar Radius er $= 1$, betegnes Polygonets Sider og Vinkler (Fig. 5) i den Orden, som de følge hinanden, ved I, II, III, IV, V, VI &c.; de uesne Tal bemærke Vinklerne, og de esne Siderne; II er s. Ex. den Side mellem I og III, III den Vinkel, som Siden IV afviger fra Forlængningen af II.

§. 37.

Derfom et Polygons Vinkler og Sider ere bekiendte, saa nær som een Vinkel og to Sider, eller saa nær som to Vinkler og een Side, eller tre Sider, eller tre Vinkler: da bestemmes det ubekiendte ved følgende Equation,

$$s, I', II', III', IV', V', VI', \dots, N' = s,$$

i hvilken s er ubestemt, og kan antages enten for Horizontens og Verticalcircelens fælles Radius r , eller s kan sættes $= \varepsilon r$, som er Kuglens horizontale Radius, der er perpendicular paa r , eller s kan sættes $= \eta r$, som er den verticale Radius, der er perpendicular paa r og paa εr . ε^2 ligesaa vel som η^2 er $= -1$, i Følge §. 27. $I' = \cos. I + \varepsilon \sin. I$, $II' = \cos. II + \eta \sin. II$, $III' = \cos. III + \varepsilon \sin. III$, \dots , $N' = \cos. N + \eta \sin. N$, $I' = \frac{I}{\cos. I + \varepsilon \sin. I}$, $II' = \frac{II}{\cos. II + \eta \sin. II}$ o. s. v. Tegnet ($''$), hvorved s, I', II' &c. ere forbundne, bemærker at s først skal multipliceres med I' , dernæst s, I' med II' , saa s, I', II' med III' , o. s. v.; men dog med den Indskrænkning, at den af de adderte Linier i Multiplicandum bliver uforandret, som ligger udenfor Planet af Cirkelbuen i Mul-

tiplicators Mærke, saa at η , (cos. I + ε sin. I) = η , ε , (cos. II + η sin. II) = ε ,
 (x + ηy + εz), (cos. III + ε sin. III) = ηy + (x + εz). (cos. III + ε sin. III), ligesom
 allerede tilforn er sagt §. 28:32.

Hvordan omtalte Equation (s, I', II', III', IV', . . . N' = s) kan tiene til
 et spherisk Polygons Oplosning, indsees af følgende:

Laad Kuglen qh ω (Fig. 6) kunne væltes om Arelen π cn af den horizontale
 Storcirkel hp ω , og om Arelen pcy af den verticale Storcirkel q π ou, uden
 at disse to Cirklers Position derved forandres, og laad samme Kugle

- 1) Stilles saaledes, at i Polygonet I II III IV V VI den sidste Sides sidste
 Punct falder i Horizontens Pol π , og samme Sides Forlængning falder
 i Verticalens Quadrant π o Fig. 6.
- 2) Laad derpaa Kuglen væltes om Horizontens Arel π cn de horizontale Gra-
 der I, saa falder Siden II i Verticalen mellem π og o, ligesom Fig. 7
 forestiller.
- 3) Naar nu Kuglen væltes om Verticalens Arel pcy de verticale Grader II,
 da gaaer hele Siden II igiennem Horizontens Pol π , og Kuglen faaer
 Positionen Fig. 8.
- 4) Væltes den nu atter om Horizontens Arel de horizontale Grader III, kom-
 mer derved Siden IV til at ligge i Verticalbuen mellem o og π (Fig. 9).
- 5) Og bliver man saaledes ved at omvælte Kuglen de verticale Grader IV,
 de horizontale V, de verticale VI ic.: faaer den tilsidst samme Position
 som den allerførst havde No. 1. Fig. 6.

I det at Kuglen omvælttes vevselviis paa Horizontens og Vertical-
 cirkelens Arel, beskriver ethvert Kuglens Punct først en horizontal Bue,
 som er Maalet til Polygons første Vinkel; dernæst en vertical Bue af
 saa mange Grader som Polygons første Side; saa atter en horizontal,
 der maaler den anden Vinkel, o. s. f. lige til at Kuglen igjen er kommen
 i første Position, og hvert dens Punct, efterat have beskrevet ligesaa
 mange horizontale Buer, som Polygonet har Vinkler, og ligesaa mange
 verti-

verticals, som det har Sider, er kommet tilbage til samme Sted, hvorfra det udgik.

- 6) Følgelig naar et Polygons Vinkler og Sider tilsammen ere af Antallet n , og i Kuglens første Position (Fig. 6) et af dens Puncter, hvilket som helst, havde til Coordinater de tre Linier, som udgiøre Summen $x+ny+ez (= s)$: saa er i Følge §. 33 $s = s, I', II', III', IV', \dots, N'$. Endnu maatte agtes
- a) At paa Overfladen af Kuglen er, medens den omvæltedes, af det faste Punct p afridset et Polygon, hvori første Side er = Vinkelen I , følgende Winkel = Siden II , følgende Side = Vinkelen III , o. s. v.; thi naar Kuglen vælttes om Horizontens Arel, og dens yderste Dele stryge det faste Punct p forbi, tegner samme Punct paa Kuglens Overflade Polygons Sider, og, naar den vælttes om Verticalens Arel, faaer hver foregaaende Side sin Inclination til den følgende Forlængning, hvilket just ikke er vanskeligt at forestille sig, skjøndt Polygonet har maattet udelades af Figurerne 6, 7 ic., for at ei den ene Linie skulde falde i den anden, og alt blive utydeligt.
- b) Af det faste Punct o er aftegnet et andet Polygon, hvis Vinkler ere deels -90° , deels $+90^\circ$; Siderne ere I, II, III, IV, \dots, N , og Polygons Equation er $s, I', (-\varepsilon), II', \varepsilon, III', (-\varepsilon), IV', \varepsilon, \dots, (-\varepsilon), N', \varepsilon = s$. Dog herom maa være nok sagt, da denne Equation ei i det følgende er brugt. Jeg maa nu vende tilbage igien til den Formel, som jeg eengang har lagt til Grund for alle de øvrige, nemlig:
- 7) $s, I', II', III', IV', \dots, N' = s$. Denne Formel kan forandres paa mange Maader; thi da s er Summen af Coordinaterne til et ubestemt Punct, saa kan isteden for s sættes hvad for en Linie det skal være, følgelig ogsaa $\varepsilon, \eta, \gamma$ eller ε .
- 8) I Formlens første Led kan af de Uniteter, som følge efter s , hvilken man vil antages for den første, naar den følgende tages for den anden, næstfølgende for den tredie, o. s. f., foregaaende for den sidste, næstforegaaende

for næstsidste, o. s. v. Antages f. Ex. første Led at begynde med $s_{,,III}$, da bliver Fig. 8 Kuglens første Position, Fig. 9 den anden, Fig. 7 den næste sidste, og Fig. 8 den sidste, saa at i Følge §. 33, og paa samme Maade, som før er viist, Equationen maa blive $s_{,,III}, IV', V', \dots, N', I', II' = s$.

- 9) De to nys omtalte Forandringer af Equationen $s_{,,I}, II', III', \dots, N' = s$ have den Nytte, at hvilken man vil af Uniteterne I', II', III', \dots, N' kan elimineres; skal f. Ex. III' skaffes bort, da forandrer jeg Equationen til $s_{,,III}, IV', V', \dots, N', I', II' = s$, derefter sætter jeg $s = \eta r$, hvorved $s_{,,III}$ bliver $= \eta r$ efter §. 28. Skal IV' udelades, forandres Equationen til $s_{,,IV}, V', \dots, N', I', II', III' = s$, og s sættes $= \epsilon r$, hvorved $s_{,,IV}$ bliver efter §. 29 saa stor som ϵr .
- 10) Da $s_{,,I}, II', \dots, N' = s$, saa er i Følge §. 33 $s_{,,N'}, \dots, VI', V' = s_{,,I}, II', III', IV'$, eller man kan i Almindelighed borttage af Equationens første Led saa mange som man vil af de sidste Uniteter, naar alene de borttages reciproque Storrelser i omvendt Orden sammensøies indbyrdes ved Tegnet (\prime) , og derefter ved samme Tegn \prime forbindes med det andet Led s .
- 11) Herved kan i et af Equationens Led hvilken Unitet, som forlanges, blive den sidste, og selvfølgelig en Ligning udbringes, hvori denne Unitet ei findes. Naar f. Ex. i Equationen $s_{,,I}, II', III', IV' = s_{,,N'}, \dots, VI', V'$ hele det første Led er $= x + \eta y + \epsilon z$, men det andet Led er $= r + \eta \eta + \epsilon j$: da er i Følge §. 3 $\epsilon z = \epsilon j$, i hvilken Ligning ei findes IV' ; thi $IV' = \cos. IV + \eta \sin. IV$, altsaa, da der multiplicertes i første Led med IV' , blev ϵz usforandret, §. 29.
- 12) Den Equation, som man finder for den søgte ubekjendte u , efterat have paa anførte Maade elimineret de to andre ubekjendte, som ikke søges, har den Form: $a = b \cos. u + c \sin. u$; thi man seer let, at den aldrig kan indeholde $\cos. u \cdot \sin. u$, eller Potenser af $\cos. u$ og $\sin. u$. For at opløse denne Equation, kan sættes, ligesom tilsorn er viist (§. 20), $\frac{b}{c} = \cot. \psi$, og $\cos. (u - \psi) = \frac{a \sin. \psi}{c} = \frac{a \cos. \psi}{b}$.

13) Er Kuglens Radius r uendelig stor, og det sphæriske Polygons Sider uendelig smaae Dele af Peripherien, da forvandles det sphæriske til et plant Polygon, hvis Sider ere Sinus af Siderne i det sphæriske multiplicerte med Kuglens Radius. Opløsningen passer altsaa baade til sphæriske og plane Polygone.

V.

Nu vil jeg forsøge at udlede af samme Equation (§. 37. No. 6) de sphæriske Trianglers fornemste Egenskaber.

§. 38.

Da Triangelens Equation er $s, i', ii', \dots, vi' = s$ (§. 37. No. 6), og Progressionens Begyndelse er ubestemt (§. 37. No. 8): saa kan den begynde med i' eller iii' eller v' , hvis der nemlig antages at første Unitet skal ligge i Horizontens Plan, eller at den skal være $\text{cof.} + \epsilon \sin$. Jeg betegner derfor de Linier i Progressionen, som følge efter vi' , ved vii' , $viii'$, ix' , x' , xi' ic., saa at i' , vii' , $xiii'$ blive Synonyma, ligesaavidt som ii' , $viii'$, xiv' o. s. v. Denne Maade at tælle paa kan ikke forvilde; thi hvilken i Ordenen Linien er, naar ei tælles længere end til vi' , findes ved at subtrahere vi' saa ofte som mueligt fra de dette Tal overstigende Nummere. Dernæst sætter jeg den Vinkels $\text{cof.} + \epsilon \sin$, hvøraf Progressionen begynder, at være $(n+1)'$, og lader n være ubestemt, uden for saavidt at den enten betegner 0, eller et effent Tal. Triangelens almindeligere Equation bliver derfor i Følge denne Benævning og §. 37. No. 8:

$$s, (n+1)', (n+ii)', (n+iii)', (n+iv)', (n+v)', (n+vi)' = s.$$

Forandres denne Equation i Overensstemmelse med §. 33 til

$$\epsilon, (n+1)', (n+ii)' = \epsilon, (n+vi)', (n+v)', (n+iv)', (n+iii)':$$

findes, i Følge §. 35. No. II., og §. 3,

$$I.) \text{cof.}(n+1) = \text{cof.}(n+iii) \cdot \text{cof.}(n+v) - \text{fin.}(n+iii) \cdot \text{cof.}(n+iv) \cdot \text{fin.}(n+v).$$

$$II.) \text{fin.}(n+1) = \frac{\text{fin.}(n+iv) \cdot \text{fin.}(n+v)}{\text{fin.}(n+ii)}.$$

Forandres den til ε , $(n+1)''$, $(n+11)''$, $(n+111)''$, $(n+1111)'' = \varepsilon$, $(n+11111)''$, $(n+111111)''$,
udkommer en Equation liig den §. 35. No. IV., alene at n er tilføjet Tallene
1, 11, 111 ic., og r antaget = 1. Altsaa, naar denne Equations Led, der indes-
holde η , divideres med $\sin.(n+1)$, bliver:

$$III.) - \cot.(n+1) = \frac{\cot.(n+11) \cdot \sin.(n+11)}{\sin.(n+11)} + \cot.(n+11) \cdot \cos.(n+1).$$

Forandres den til η , $(n+1)''$, $(n+11)''$, $(n+111)'' = \eta$, $(n+1111)''$, $(n+11111)''$, $(n+111111)''$,
giver den i Følge §. 34. No. II.

$$IV.) \cos(n+1) = \cos(n+11) \cdot \cos(n+111) - \sin(n+11) \cdot \cos(n+111) \cdot \sin(n+111)$$

$$V.) \sin.(n+1) = \frac{\sin.(n+11) \cdot \sin.(n+111)}{\sin.(n+111)}$$

Og endelig, naar den forandres til η , $(n+1)''$, $(n+11)''$, $(n+111)''$, $(n+1111)''$, $(n+11111)''$
= η , $(n+111111)''$, faaes af det Led, som indeholder ε , §. 34. No. IV.,

$$VI.) - \cot.(n+1) = \frac{\cot.(n+11) \cdot \sin.(n+11)}{\sin.(n+11)} + \cot.(n+11) \cdot \cos.(n+11).$$

§. 39.

I de foregaaende sex Equationer forudsættes, n at betegne Nul, eller
ethvert positiv effent Tal; men ved at sammenligne de tre første med de tre sid-
ste, vil man finde, at i de første tre kan ogsaa isteden for n sættes $n+1$, eller
ethvert ueffent positiv Tal; altsaa kan i de tre første Equationer n bemærke
Nul, eller ethvert positiv heelt Tal. Der kan ogsaa isteden for n sættes $n+$
et positiv heelt Tal, hvilket som helst; man kan f. Ex. sætte isteden for n : $0+3$,
 $1+3$, $2+3$, $3+3$, $4+3$ og saa videre, altsaa $n+3$. Hvoraf følger: at,
naar i Equationen III. §. 38 isteden for n sættes $n+11$, forvandles den til

$$- \cot.(n+11) = \frac{\cot.(n+111) \cdot \sin.(n+11)}{\sin.(n+11)} + \cot.(n+11) \cdot \cos.(n+11).$$

Følgelig er

$$- \cot.(n+1) = \frac{\cot.(n+11) \cdot \sin.(n+11)}{\sin.(n+11)} + \cot.(n+11) \cdot \cos.(n+11),$$

og denne Equation, sammenlignet med Equationen III. §. 38, giver følgende
dobbelte Udtryk af $-\cot.(n+1)$.

$$I.) \quad -\cot.(n+1) = \frac{\cot.(n+iv) \cdot \sin.\left[\frac{n+ii}{n+vi}\right]}{\sin.\left[\frac{n+iii}{n+v}\right]} + \cot.\left[\frac{n+iii}{n+v}\right] \cdot \cos.\left[\frac{n+ii}{n+vi}\right].$$

efter hvilken Formel $-\cot.(n+1)$ faaer samme Vaerdie, enten man bruger kun de øverste, eller kun de nederste af de dobbelte Tal.

Ligeledes naar i Equationen II. §. 38 sættes $n+ii$ isteden for n , udkommer:
 $\sin.(n+iii) = \frac{\sin.(n+vi) \cdot \sin.(n+i)}{\sin.(n+iv)}$, altsaa $\sin.(n+i) = \frac{\sin.(n+iii) \cdot \sin.(n+iv)}{\sin.(n+vi)}$,
 af hvilken Equation og den §. 38. No. II. følger:

$$II.) \quad \sin.(n+1) = \frac{\sin.(n+iv) \cdot \sin.\left[\frac{n+iii}{n+v}\right]}{\sin.\left[\frac{n+vi}{n+ii}\right]}.$$

Sættes der i Equationen I. §. 38 Tallet $n+iii$ isteden for n , faaes:

$$III.) \quad \cos.(n+1) = \frac{\cos.(n+vi) \cdot \cos.(n+ii) - \cos.(n+iv)}{\sin.(n+vi) \cdot \sin.(n+ii)}.$$

§. 40.

Med samme Substitution faaes af samme Equation

$$\cos.(n+iv) = \cos.(n+vi) \cdot \cos.(n+ii) - \sin.(n+vi) \cdot \cos.(n+i) \cdot \sin.(n+ii), \text{ eller}$$

$$-\cos.(n+iv) + \frac{\cos.(n+vi) \cdot \cos.(n+ii)}{\sin.(n+iv)} \cdot \sin.(n+iv) = \sin.(n+vi) \cdot \sin.(n+i) \cdot \cos.(n+1).$$

Altsaa, naar denne Equations sidste Led kaldes a , $\cos.(n+iv)$ sættes $= \cos.u$,
 $-1 = b$, og $\frac{\cos.(n+vi) \cdot \cos.(n+ii)}{\sin.(n+iv)} = c$: kan i Følge §. 20 ansages

$$\text{tang. } \psi = -\frac{\cos.(n+vi) \cdot \cos.(n+ii)}{\sin.(n+iv)}, \text{ og}$$

$$\cos.(n+1) = -\frac{\cos.[(n+iv)-\psi]}{\cos.\psi \cdot \sin.(n+vi) \cdot \sin.(n+ii)}.$$

§. 41.

Equationen I. §. 38 er

$$\underbrace{\cos.(n+1)}_a = \underbrace{\cos.(n+iii)}_u \cdot \underbrace{\cos.(n+v)}_b - \underbrace{\sin.(n+iii)}_u \cdot \underbrace{\cos.(n+iv)}_c \cdot \underbrace{\sin.(n+v)}_u,$$

og naar dennes Termini benævnes ved de under eller over skrevne Bogstaver a, b, c, u: da findes, i Følge §. 20, $\text{cof.}(n+1)$ ved følgende Formler:

$$-\text{cof.}(n+1v) \cdot \text{tang.} \left[\frac{n+v}{n+111} \right] = \text{cot.} \left[\phi' \right], \text{ og}$$

$$\text{cof.}(n+1) = \frac{\text{fin.} \left[\frac{(n+111)+\phi'}{(n+v)+\phi'} \right] \cdot \text{cof.} \left[\frac{n+v}{n+111} \right]}{\text{fin.} \left[\phi' \right]}.$$

§. 42.

I Følge §. 39. No. I. er

$$-\text{cot.}(n+1) = \frac{\text{cot.}(n+1v) \cdot \text{fin.} \left[\frac{n+v1}{n+11} \right]}{\text{fin.} \left[\frac{n+v}{n+111} \right]} + \text{cot.} \left[\frac{n+v}{n+111} \right] \cdot \text{cof.} \left[\frac{n+v1}{n+11} \right],$$

og naar $-\text{cot.}(n+1) = a$, $\frac{\text{cot.}(n+1v)}{\text{fin.} \left[\frac{n+v}{n+111} \right]} = c$, $\left[\frac{n+v1}{n+11} \right] = u$, $\text{cot.} \left[\frac{n+v}{n+111} \right] = b$,
og Equationen sammenlignes med den §. 20, da vil let indsees Rigtigheden af følgende Formler:

$$\text{tang.} \left[\phi' \right] = \text{tang.}(n+1v) \cdot \text{cof.} \left[\frac{n+v}{n+111} \right].$$

$$-\text{cot.}(n+1) = \frac{\text{fin.} \left[\frac{(n+v1)+\phi'}{(n+11)+\phi'} \right]}{\text{fin.} \left[\phi' \right]} \cdot \text{cot.} \left[\frac{n+v}{n+111} \right].$$

§. 43.

Sættes der i de to sidste Equationer §. 41 $n+11$ isteden for n : bliver
 $\text{cot.} \phi = -\text{cof.}(n+v1) \cdot \text{tang.}(n+v)$, og $\text{fin.}((n+1)+\phi) = \frac{\text{cof.}(n+111) \cdot \text{fin.} \phi}{\text{cof.}(n+v)}$.

Men sættes $n+1v$ isteden for n , bliver

$$\text{cot.} \phi = -\text{cof.}(n+11) \cdot \text{tang.}(n+111), \text{ og } \text{fin.}((n+1)+\phi) = \frac{\text{cof.}(n+v) \cdot \text{fin.} \phi'}{\text{cof.}(n+111)}.$$

Altså

$$\text{Altsaa } \sin. \left[\frac{(n+1) + \phi'}{(n+1) + \phi} \right] = \frac{\text{cof.} \left[\frac{(n+v)}{(n+11)} \right]}{\text{cof.} \left[\frac{(n+11)}{(n+v)} \right]} \cdot \sin. [\phi'], \text{ og}$$

$$\text{cot.} \left[\frac{\phi'}{\phi} \right] = - \text{cof.} \left[\frac{n+11}{n+v} \right] \cdot \text{tang.} \left[\frac{n+11}{n+v} \right].$$

§. 44.

Ved at sætte $n+v$ isteden for n i de to sidste Equationer-§. 42, faaes

$$\sin. [(n+1) + \phi] = - \text{cot.} (n+11) \cdot \text{tang.} (n+11) \cdot \sin. \phi, \text{ og}$$

$$\text{tang. } \phi = \text{tang.} (n+11) \cdot \text{cof.} (n+11);$$

Men ved at sætte $n+1$ isteden for n , udkommer:

$$\sin. [(n+1) + \phi'] = - \text{cot.} (n+11) \cdot \text{tang.} (n+11) \cdot \sin. \phi', \text{ og}$$

$$\text{tang. } \phi' = \text{tang.} (n+11) \cdot \text{cof.} (n+11);$$

hvoraf følger:

$$\sin. \left[\frac{(n+1) + \phi'}{(n+1) + \phi} \right] = - \text{cot.} \left[\frac{n+11}{n+v} \right] \cdot \text{tang.} \left[\frac{n+11}{n+v} \right] \cdot \sin. [\phi'], \text{ og}$$

$$\text{tang.} \left[\frac{\phi'}{\phi} \right] = \text{tang.} \left[\frac{n+11}{n+v} \right] \cdot \text{cof.} \left[\frac{n+11}{n+v} \right].$$

§. 45.

$$\sin^2 \frac{1}{2}(n+1) = \frac{\sin \frac{1}{2}[(n+11) + (n+14) + (n+17)] \cdot \sin \frac{1}{2}[(n+11) + (n+17) - (n+14)]}{\sin. (n+11) \cdot \sin. (n+17)};$$

thi $\text{cof.} (n+1) = \frac{\text{cof.}(n+17) \cdot \text{cof.}(n+11) - \text{cof.}(n+14)}{\sin. (n+17) \cdot \sin. (n+11)}$, §. 39. No. III., og

$$2 \sin^2 \frac{1}{2}(n+1) = 1 - \text{cof.} (n+1), \text{ §. 19. e.}$$

Altsaa $2 \sin^2 \frac{1}{2}(n+1) = 1 - \frac{\text{cof.}(n+17) \cdot \text{cof.}(n+11) - \text{cof.}(n+14)}{\sin. (n+17) \cdot \sin. (n+11)}$, eller

$$2 \sin^2 \frac{1}{2}(n+1) = \frac{\sin. (n+17) \cdot \sin. (n+11) - \text{cof.}(n+17) \cdot \text{cof.}(n+11) + \text{cof.}(n+14)}{\sin. (n+17) \cdot \sin. (n+11)},$$

eller, i Følge §. 19. b, $2 \sin^2 \frac{1}{2}(n+1) = \frac{\text{cof.} (n+14) - \text{cof.} [(n+17) + (n+11)]}{\sin. (n+17) \cdot \sin. (n+11)}$,

og da $\text{cof.} b - \text{cof.} a = 2 \sin. \frac{1}{2}(a+b) \cdot \sin. \frac{1}{2}(a-b)$, §. 19. i; saa bliver

$$\sin^2 \frac{1}{2}(n+1) = \frac{\sin. \frac{1}{2}[(n+14) + (n+17) + (n+11)] \cdot \sin. \frac{1}{2}[(n+17) + (n+11) - (n+14)]}{\sin. (n+17) \cdot \sin. (n+11)}$$

§. 46.

$$\text{Cof.}^2 \frac{1}{2}(n+1) = \frac{\text{fin.} \frac{1}{2}[(n+iv) + (n+ii) - (n+vi)] \cdot \text{fin.} \frac{1}{2}[(n+iv) - (n+ii) + (n+vi)]}{\text{fin.}(n+ii) \cdot \text{fin.}(n+vi)}$$

thi $1 + \text{cof.}(n+1) = 2\text{cof.}^2 \frac{1}{2}(n+1)$, §. 19. d; men efter Æquat. III. §. 39 er

$$1 + \text{cof.}(n+1) = \frac{\text{fin.}(n+ii) \cdot \text{fin.}(n+vi) + \text{cof.}(n+ii) \cdot \text{cof.}(n+vi) - \text{cof.}(n+iv)}{\text{fin.}(n+ii) \cdot \text{fin.}(n+vi)}$$

$$\text{altsaa } 2\text{cof.}^2 \frac{1}{2}(n+1) = \frac{\text{cof.}[(n+ii) - (n+vi)] - \text{cof.}(n+iv)}{\text{fin.}(n+ii) \cdot \text{fin.}(n+vi)}, \text{ §. 19. b.}$$

Følgelig, da $\text{cof.}b - \text{cof.}a = 2\text{fin.} \frac{1}{2}(a+b) \cdot \text{fin.} \frac{1}{2}(a-b)$, §. 19. i, saa er

$$\text{cof.}^2 \frac{1}{2}(n+1) = \frac{\text{fin.} \frac{1}{2}[(n+ii) + (n+iv) - (n+vi)] \cdot \text{fin.} \frac{1}{2}[(n+iv) - (n+ii) + (n+vi)]}{\text{fin.}(n+ii) \cdot \text{fin.}(n+vi)}$$

§. 47.

$$- \text{tang.} \frac{1}{2}[(n+i) - (n+iii)] = \frac{\text{fin.} \frac{1}{2}[(n+iv) - (n+vi)]}{\text{fin.} \frac{1}{2}[(n+iv) + (n+vi)]} \cdot \text{tang.} \frac{1}{2}(n+v), \text{ og}$$

$$- \text{tang.} \frac{1}{2}[(n+i) + (n+iii)] = \frac{\text{cof.} \frac{1}{2}[(n+iv) - (n+vi)]}{\text{cof.} \frac{1}{2}[(n+iv) + (n+vi)]} \cdot \text{tang.} \frac{1}{2}(n+v),$$

Hvilket kan bevises saaledes:

I.) Ved at addere og subtrahere $\text{fin.}(n+1)$, forandres Æquationen

$$\text{fin.}(n+iii) = \frac{\text{fin.}(n+1) \cdot \text{fin.}(n+vi)}{\text{fin.}(n+iv)}, \text{ §. 39. II., til de to følgende}$$

$$a) \text{fin.}(n+1) - \text{fin.}(n+iii) = \frac{\text{fin.}(n+1) \cdot \text{fin.}(n+iv) - \text{fin.}(n+1) \cdot \text{fin.}(n+vi)}{\text{fin.}(n+iv)}, \text{ og}$$

$$b) \text{fin.}(n+1) + \text{fin.}(n+iii) = \frac{\text{fin.}(n+1) \cdot \text{fin.}(n+iv) + \text{fin.}(n+1) \cdot \text{fin.}(n+vi)}{\text{fin.}(n+iv)}$$

Uf Æqv. I. §. 39 udkommer, ved at sætte $n+ii$ isteden for n , Æquationen

$$- \text{cot.}(n+iii) = \frac{\text{cof.}(n+iv) \cdot \text{cof.}(n+v)}{\text{fin.}(n+v)} + \frac{\text{fin.}(n+iv) \cdot \text{cof.}(n+vi)}{\text{fin.}(n+v) \cdot \text{fin.}(n+vi)}$$

Naar dennes Led multipliceres med Ledene i Æquationen

$$\text{fin.}(n+iii) = \frac{\text{fin.}(n+1) \cdot \text{fin.}(n+vi)}{\text{fin.}(n+iv)}, \text{ §. 39. II., bliver}$$

$$- \text{cof.}(n+iii) = \frac{\text{cof.}(n+iv) \cdot \text{fin.}(n+vi) \cdot \text{fin.}(n+1) \cdot \text{cof.}(n+v)}{\text{fin.}(n+iv) \cdot \text{fin.}(n+v)} + \frac{\text{cof.}(n+vi) \cdot \text{fin.}(n+1)}{\text{fin.}(n+v)}$$

men da

$$-\cos(n+1) = \frac{\cos(n+vi) \cdot \cos(n+v) \cdot \sin(n+i)}{\sin(n+v)} + \frac{\sin(n+vi) \cdot \cos(n+iv) \cdot \sin(n+i)}{\sin(n+iv) \cdot \sin(n+v)}$$

§. 39. I.: saa er Summen

$$c) -\cos(n+1) - \cos(n+iii) = \frac{[\cos(n+vi) + 1] \cdot \sin[(n+iv) + (n+vi)]}{\sin(n+iv)} \cdot \frac{\sin(n+i)}{\sin(n+v)}$$

og naar divideres Formlen a med Formlen c, faaes:

$$\frac{\sin(n+1) - \sin(n+iii)}{\cos(n+1) + \cos(n+iii)} = \frac{\sin(n+v)}{1 + \cos(n+v)} \cdot \frac{\sin(n+iv) - \sin(n+vi)}{\sin[(n+iv) + (n+vi)]};$$

iften $\frac{\sin(n+1) - \sin(n+iii)}{\cos(n+1) + \cos(n+iii)} = \text{tang. } \frac{1}{2}[(n+1) - (n+iii)],$ §. 19. l, og

$$\frac{\sin(n+v)}{1 + \cos(n+v)} = \text{tang. } \frac{1}{2}(n+v), \text{ §. 19. f.}$$

$$\text{Altsaa } -\text{tang. } \frac{1}{2}[(n+1) - (n+iii)] = \frac{\text{tang. } \frac{1}{2}(n+v) \cdot [\sin(n+iv) - \sin(n+vi)]}{\sin[(n+iv) + (n+vi)]},$$

og da $\sin(n+iv) - \sin(n+vi) = 2 \cos \frac{1}{2}[(n+iv) + (n+vi)] \times$
 $\sin \frac{1}{2}[(n+iv) - (n+vi)],$ §. 19. h, og

$$\frac{2 \cos \frac{1}{2}[(n+iv) + (n+vi)]}{\sin[(n+iv) + (n+vi)]} = \frac{1}{\sin \frac{1}{2}[(n+iv) + (n+vi)]}, \text{ §. 19. c:}$$

$$\text{saa er } -\text{tang. } \frac{1}{2}[(n+1) - (n+iii)] = \frac{\text{tang. } \frac{1}{2}(n+v) \cdot \sin \frac{1}{2}[(n+iv) - (n+vi)]}{\sin \frac{1}{2}[(n+iv) + (n+vi)]}.$$

II.) Ligeledes findes ved at dividere Formlen b med Formlen c:

$$-\frac{\sin(n+1) + \sin(n+iii)}{\cos(n+1) + \cos(n+iii)} = \frac{\sin(n+v)}{1 + \cos(n+v)} \cdot \frac{\sin(n+iv) + \sin(n+vi)}{\sin[(n+iv) + (n+vi)]} =$$

$$-\text{tang. } \frac{1}{2}[(n+1) + (n+iii)], \text{ §. 19. k,}$$

og naar isteden for $\frac{\sin(n+v)}{1 + \cos(n+v)}$ sættes $\text{tang. } \frac{1}{2}(n+v),$ §. 19. f, og isteden for $\sin(n+iv) + \sin(n+vi)$ sættes $2 \sin \frac{1}{2}[(n+iv) + (n+vi)] \cdot \cos \frac{1}{2}[(n+iv) - (n+vi)],$ §. 19. g, udkommer

$$\text{tang. } \frac{1}{2}(n+v) \cdot \frac{2 \sin \frac{1}{2}[(n+iv) + (n+vi)] \cdot \cos \frac{1}{2}[(n+iv) - (n+vi)]}{\sin[(n+iv) + (n+vi)]} =$$

$$-\text{tang. } \frac{1}{2}[(n+1) + (n+iii)];$$

men da $\frac{2\sin. \frac{1}{2}[(n+iv) + (n+vi)]}{\sin. [(n+iv) + (n+vi)]} = \frac{1}{\cos. \frac{1}{2}[(n+iv) + (n+vi)]}$, i Følge §. 19. c:

faa er $\text{tang. } \frac{1}{2}[(n+i) + (n+iii)] = \text{tang. } \frac{1}{2}(n+v) \cdot \frac{\cos. \frac{1}{2}[(n+iv) - (n+vi)]}{\cos. \frac{1}{2}[(n+iv) + (n+vi)]}$.

§. 48.

Ere alle tre Vinkler i en sphaerisk Triangel givne, findes Siderne ved hvilken man vil af følgende Formler, naar n antages = 0, ii , eller iv .

$$I.) \cos. (n+ii) = \frac{\cos. (n+i) \cdot \cos. (n+iii) - \cos. (n+v)}{\sin. (n+i) \cdot \sin. (n+iii)}, \text{ §. 39. Eqv. III.}$$

$$II.) \left\{ \begin{array}{l} \cos. (n+ii) = -\frac{\cos. [(n+v) - \psi]}{\cos. \psi \cdot \sin. (n+i) \cdot \sin. (n+iii)}, \text{ og} \\ \text{tang. } \psi = -\frac{\cos. (n+i) \cdot \cos. (n+iii)}{\sin. (n+v)} \end{array} \right\} \text{ §. 40.}$$

$$III.) \sin^2 \frac{1}{2}(n+ii) = \frac{\sin \frac{1}{2}[(n+iii) + (n+v) + (n+i)] \cdot \sin \frac{1}{2}[(n+iii) + (n+i) - (n+v)]}{\sin. (n+iii) \cdot \sin. (n+i)},$$

§. 45.

Sættes i den første af disse tre Formler

$$a) n+i = 90^\circ, \text{ bliver } \cos. (n+ii) = -\cos. (n+v) : \sin. (n+iii).$$

$$b) n+iii = 90^\circ, \text{ - - } \cos. (n+ii) = -\cos. (n+v) : \sin. (n+i).$$

$$c) n+v = 90^\circ, \text{ - - } \cos. (n+ii) = \cot. (n+i) \cdot \cot. (n+iii).$$

§. 49.

Af to Vinkler og deres fælles Side givne bestemmes

A.) Den givne Sides modstaaende Vinkel ved Formlen IV, eller V, naar sættes $n = 0$, eller ii , eller iv .

$$IV.) \cos(n+i) = \cos(n+iii) \cdot \cos(n+v) - \sin(n+iii) \cdot \cos(n+iv) \cdot \sin(n+v),$$

§. 38. Eqv. I.

$$V.) \left\{ \begin{array}{l} \cos. (n+i) = \frac{\sin. \left[\frac{(n+iii) + \phi}{(n+v) + \phi} \right] \cdot \cos. \left[\frac{n+v}{n+iii} \right]}{\sin. \left[\frac{\phi}{\phi} \right]}, \text{ og} \\ \cot. \left[\frac{\phi}{\phi} \right] = -\cos. (n+iv) \cdot \text{tang.} \left[\frac{n+v}{n+iii} \right]. \end{array} \right\} \text{ §. 41.}$$

3 Eqvas

§ Equationen IV. giver

- a) $n + III = 90^\circ$: $\text{cof.}(n + I) = -\text{cof.}(n + IV) \cdot \text{fin.}(n + V)$.
 b) $n + V = 90^\circ$: $\text{cof.}(n + I) = -\text{cof.}(n + IV) \cdot \text{fin.}(n + III)$.
 c) $n + IV = 90^\circ$: $\text{cof.}(n + I) = \text{cof.}(n + III) \cdot \text{cof.}(n + V)$.

B.) De to andre Sider findes ved hvilken som helst af følgende Formler, hvori ligeledes maa antages $n = 0$, eller II, eller IV.

$$VI.) \quad -\text{cot.}(n + II) = \frac{\text{cot.}(n + V) \cdot \text{fin.} \left[\frac{n + III}{n + I} \right]}{\text{fin.} \left[\frac{n + IV}{n + VI} \right]} + \text{cot.} \left[\frac{n + IV}{n + VI} \right] \cdot \text{cof.} \left[\frac{n + III}{n + I} \right],$$

§. 39. Eqv. I.

$$VII.) \quad \left\{ \begin{array}{l} -\text{cot.}(n + II) = \frac{\text{fin.} \left[\frac{(n + I) + \phi}{(n + III) + \phi} \right] \cdot \text{cot.} \left[\frac{n + VI}{n + IV} \right]}{\text{fin.} [\phi]}, \text{ og} \\ \text{tang.} [\phi] = \text{tang.}(n + V) \cdot \text{cof.} \left[\frac{n + VI}{n + IV} \right]. \end{array} \right. \quad \text{§. 42.}$$

$$VIII.) \quad \left\{ \begin{array}{l} -\text{tang} \frac{1}{2} [(n + II) - (n + IV)] = \text{tang} \frac{1}{2} (n + VI) \cdot \frac{\text{fin} \frac{1}{2} [(n + V) - (n + I)]}{\text{fin} \frac{1}{2} [(n + V) + (n + I)]} \\ -\text{tang} \frac{1}{2} [(n + II) + (n + IV)] = \text{tang} \frac{1}{2} (n + VI) \cdot \frac{\text{cof} \frac{1}{2} [(n + V) - (n + I)]}{\text{cof} \frac{1}{2} [(n + V) + (n + I)]} \end{array} \right. \quad \text{§. 47.}$$

Er i den VIte Formel

- d) $n + III = 90^\circ$, bliver $-\text{cot.}(n + II) = \text{cot.}(n + V) : \text{fin.}(n + IV)$.
 e) $n + IV = 90^\circ$, - - $-\text{cot.}(n + II) = \text{cot.}(n + V) \cdot \text{fin.}(n + III)$.
 f) $n + V = 90^\circ$, - - $-\text{cot.}(n + II) = \text{cot.} \left[\frac{n + VI}{n + IV} \right] \cdot \text{cof.} \left[\frac{n + I}{n + III} \right]$.
 g) $n + I = 90^\circ$, - - $-\text{cot.}(n + II) = \text{cot.}(n + V) : \text{fin.}(n + VI)$.
 h) $n + VI = 90^\circ$, - - $-\text{cot.}(n + II) = \text{cot.}(n + V) \cdot \text{fin.}(n + I)$.

§. 50.

Af een Vinkel og to Sider, hvoraf den ene staaer lige over for den givne Vinkel, findes

A.) Den tredje Side ved følgende IXde Formel, naar sættes $n = 0, II$, eller IV .

$$IX.) \left\{ \begin{array}{l} \sin. \left[\frac{(n+II)+\phi'}{(n+II)+\phi} \right] = \frac{\text{cof.} \left[\frac{n+VI}{n+IV} \right] \cdot \sin. \left[\frac{\phi'}{\phi} \right]}{\text{cof.} \left[\frac{n+IV}{n+VI} \right]}, \text{ og} \\ \cot. \left[\frac{\phi'}{\phi} \right] = -\text{cof.} \left[\frac{n+III}{n+I} \right] \cdot \text{tang.} \left[\frac{n+IV}{n+VI} \right]. \end{array} \right\} \text{ §. 43.}$$

Er bliver i Folge naar sættes
isteden for n

a) $n+III = 90^\circ$, $\text{cof.}(n+II) = \frac{\text{cof.}(n+VI)}{\text{cof.}(n+IV)}$, §. 49. c, $n+V$.

b) $n+I = 90^\circ$, $\text{cof.}(n+II) = \frac{\text{cof.}(n+IV)}{\text{cof.}(n+VI)}$, §. 49. c, $n+III$.

c) $n+IV = 90^\circ$, $\sin.(n+II) = -\frac{\text{cof.}(n+VI)}{\text{cof.}(n+III)}$, §. 49. b, $n+V$.

d) $n+VI = 90^\circ$, $\sin.(n+II) = -\frac{\text{cof.}(n+IV)}{\text{cof.}(n+I)}$, §. 49. a, $n+III$.

B.) De to givne Siders indsluttede Vinkel udledes af følgende Formel X, naar sættes $n = 0, II$, eller IV .

$$X.) \left\{ \begin{array}{l} \sin. \left[\frac{(n+I)+\phi'}{(n+I)+\phi} \right] = -\cot. \left[\frac{n+II}{n+VI} \right] \cdot \text{tang.} \left[\frac{n+VI}{n+II} \right] \cdot \sin. \left[\frac{\phi'}{\phi} \right], \text{ og} \\ \text{tang.} \left[\frac{\phi'}{\phi} \right] = \text{tang.} \left[\frac{n+V}{n+III} \right] \cdot \text{cof.} \left[\frac{n+VI}{n+II} \right]. \end{array} \right\} \text{ §. 44.}$$

Er bliver i Folge naar for
 n sættes

e) $n+III = 90^\circ$, $\text{cof.}(n+I) = -\cot(n+VI) \cdot \text{tang.}(n+II)$, §. 49. f, $n+IV$.

f) $n+V = 90^\circ$, $\text{cof.}(n+I) = -\cot(n+II) \cdot \text{tang.}(n+VI)$, §. 49. f.

g) $n+VI = 90^\circ$, $\sin(n+I) = -\cot(n+II) \cdot \text{tang.}(n+V)$, §. 49. h.

h) $n+II = 90^\circ$, $\cot(n+I) = -\cot(n+V) : \text{cof.}(n+VI)$, §. 49. f, $n+III$.

C.) Den anden givne Sides modstaaende Vinkel stttes af Formelen XI.

$$XI.) \sin.(n+I) = \frac{\sin.(n+IV) \cdot \sin. \left[\frac{n+III}{n+V} \right]}{\sin. \left[\frac{n+VI}{n+II} \right]}, \text{ §. 39. Eqv. II.}$$

§. 51.

Naar i de tre foregaaende Opgaver, §. 48, 49, 50, isteden for Sider sættes Vinkler, og isteden for Vinkler sættes Sider, opløses de ved at antage i de anførte Formler, n at være $= 1$, eller III , eller v , §. 39.

§. 52.

Er i en spherisk Triangel Siderne mindre end to rette og positive, da kan ogsaa Vinklerne antages at være af samme Besskaffenhed; thi at den første Vinkel kan tælles positiv, og være mindre end to rette, viser §. 37. Fig. 6; men at de to andre Vinkler ere af samme Art som den første, sees af Formlen

$$\sin. I = \frac{\sin. iv \cdot \sin. \left[\begin{smallmatrix} \text{III} \\ v \end{smallmatrix} \right]}{\sin. \left[\begin{smallmatrix} \text{VI} \\ \text{II} \end{smallmatrix} \right]}, \quad \text{§. 50. XI.}$$

I det følgende forudsættes Vinkler og Sider at være mindre end 180° .

§. 53.

En spherisk Triangel bestemmes fuldkommen, hvis Siderne ere mindre end to rette, af tre givne Vinkler; tre givne Sider; to Vinkler og disses fælles Side; eller to Sider og indsluttede Vinkel, hvilket sees af Formlerne §. 48, 49, og Sætningen §. 51.

§. 54.

Af foregaaende Formler følger ogsaa, at ligestore Vinkler staae lige over for lige store Sider, og omvendt; s. Er. naar i Formlen *IV*. §. 49 sættes $i = \text{III}$, da er $iv = v$ thi $\cos. i = \cos. \text{III} \cdot \cos. v - \sin. \text{III} \cdot \cos. iv \cdot \sin. v$, og $\cos. \text{III} = \cos. v \cdot \cos. i - \sin. v \cdot \cos. vi \cdot \sin. i$. (Den sidste Equation faaes af den første ved at forøge Tallene med n).

§. 55.

Den større Vinkel modsættes den mindre Side, og omvendt. Folger af Formlen §. 47 — $\text{tang. } \frac{1}{2}(i - \text{III}) = \text{tang. } \frac{1}{2}v \cdot \frac{\sin. \frac{1}{2}(iv - vi)}{\sin. \frac{1}{2}(iv + vi)}$; thi naar $i - \text{III}$ er negativ, maa $iv - vi$ være positiv.

§. 56.

§. 56.

Hver to Sider ere tilsammen større end den tredie, og alle tre Sider tilsammen mindre end fire Rette; thi i Følge §. 45 og 46 er

$$\cos.^2 \frac{1}{2}(I) = \frac{\sin. \frac{1}{2}(IV + II - VI) \cdot \sin. \frac{1}{2}(IV - II + VI)}{\sin. II \cdot \sin. VI}, \text{ og}$$

$$\sin.^2 \frac{1}{2}(I) = \frac{\sin. \frac{1}{2}(IV + II + VI) \cdot \sin. \frac{1}{2}(VI + II - IV)}{\sin. VI \cdot \sin. II};$$

men sættes i første Equation $VI > IV + II$, saa maa ogsaa II være større end $IV + VI$; thi ellers blev $\cos.^2 \frac{1}{2}(I)$ negativ; men det er umueligt at VI kan være større end $IV + II$, naar $II > IV + VI$; ej heller kan VI være $= IV + II$; thi da blev $\cos.^2 \frac{1}{2}(I) = 0$. Følgelig maa VI være $< IV + II$, og i Almindelighed to Sider større end tredie Side; altsaa er i anden Equation $\sin. \frac{1}{2}(VI + II - IV)$ positiv; altsaa ogsaa $\sin. \frac{1}{2}(IV + II + VI)$ positiv; følgelig $\frac{IV + II + VI}{2} < 180^\circ$ (§. 52), og $IV + II + VI$ er mindre end 360° .

§. 57.

Ligeledes bevises at de to Vinkler ere tilsammen større end den tredie, og Summen af alle tre mindre end fire Rette, hvilket ogsaa følger af §. 37. No. 6. a, og §. 56.

§. 58.

Naar man paa en Halvkugle fra et Punct C (Fig. 12) mellem Grundcirkelens Pol P og dens Omkreds trækker Storbuen CB ned til Grundens Peripherie (*), da er CB mindst, naar den endes i r, hvor Perpendicularen PC forlænget skær Grundcirkelens Omkreds; derefter voxer den fra Cr til at den bliver $= 90^\circ = rQ = CQ$, og endnu derefter lige til at den bliver $= 180^\circ - Cr (= Cq)$, saa at B falder under QR, naar CB er stump; men er CB spids, falder B over QR.

Thi

(*) Kästners Mathematikkens Begyndelsesgrunde, oversat af Hr. Professor Wolf. Den sphaeriske Trigonometriens anden Sætning, Pag. 517.

Thi lad CBq betegnes ved r , Hypotenusen BC ved h , Catheten Cr ved v , og rB ved u : saa er i Følge §. 49. c (nemlig naar sættes r isteden for h)
 $\cos. h = \cos. v . \cos. u$, eller $\cos. BC = \cos. Cr . \cos. rB$, hvoraf Paastandens
 Rigtighed letteligen indsees.

Imedens rB vorer fra 0 til 90° , og CB fra Cr til CQ ($= 90^\circ$), vorer
 Vinkelen CBq fra 90° til $180^\circ - Cr$; men derefter, naar rB vorer fra 90° til
 180° , og CB fra 90° til $180^\circ - Cr$, aftager CBq fra $180^\circ - Cr$ til 90° ; thi
 naar i §. 49. h isteden for h sættes v , bliver $v = 90^\circ$, og $-\cot. r = \cot. v \div$
 $\sin. u$, eller $-\cot. CBq = \cot. Cr . \sin. rB$, af hvilken Formel Sætningens
 Beviis er let at ulede.

§. 59.

Antages en Triangels Sider (h, v, u) at være mindre end to Rette, og i
 Equationen $\sin. r = \frac{\sin. v . \sin. u}{\sin. h}$ (§. 50. XI.) Vuerne v, u, h ere flieue: da
 viser følgende Tabel, i hvilke Tilfælde den søgte Vinkel r er spids, stump eller
 tvetydig.

Er nemlig

1]	v stump, u stump, og h $\left[\begin{array}{l} \triangle 180^\circ - u \\ \nabla 180^\circ - u \end{array} \right]$,	saa er r $\left[\begin{array}{l} \text{tvetydig} \\ \text{spids} \end{array} \right]$.
3]	v spids, u spids, h $\left[\begin{array}{l} \nabla 180^\circ - u \\ \triangle 180^\circ - u \end{array} \right]$,	- - r $\left[\begin{array}{l} \text{tvetydig} \\ \text{stump} \end{array} \right]$.
4]	v spids, u stump, h $\left[\begin{array}{l} \triangle u \\ \nabla u \end{array} \right]$,	- - r $\left[\begin{array}{l} \text{tvetydig} \\ \text{stump} \end{array} \right]$.
5]	v stump, u spids, h $\left[\begin{array}{l} \triangle u \\ \nabla u \end{array} \right]$,	- - r $\left[\begin{array}{l} \text{tvetydig} \\ \text{stump} \end{array} \right]$.
6]	v stump, u stump, h $\left[\begin{array}{l} \triangle u \\ \nabla u \end{array} \right]$,	- - r $\left[\begin{array}{l} \text{tvetydig} \\ \text{spids} \end{array} \right]$.
7]	$h = u$, og da er $r = v$.	
8]	$h + u = 180^\circ$, - $r = 180^\circ - v$.	

Beviis. Da ingen af Siderne i Triangelen ABC (Fig. 13: 18) ere
 større end 180° , saa falder hele Triangelen paa en af de Halvkuglers Overflade,
 som affiæres ved Planet af Siden AB ($= u$), og da Siderne h og u ere

ffieve, medes de i et Punct C udenfor Grundcirkelens ABD Pol P. Man kan altsaa fra Polen P uddrage Storbuens PC til begge Sider, og ligeledes dens Perpendicular QPR, til at begge naae Grundcirkelens Omkreds. Disse to Halvcirkler forestilles i Figurerne 13:18 ved de to rette Linier rq og QR.

- 1) Fordi iv er stump og ii spids, falder A (Fig. 13) under QR, og B saavel som det yderste Punct D af Halvcirkelen ACD falder over QR, §. 58. Men da Buen $180^\circ - \text{iv}$ ($= \text{CD}$) forudsættes at være større end ii ($= \text{CB}$): saa maa denne falde imellem Cr og CD, eller ogsaa imellem Cr og Cq, §. 58, og maa paa begge Steder kunne have samme Størrelse. I det ene Tilfælde bliver i spids, i det andet stump; altsaa er i tvetydig.
- 2) Da Buen ii antages $> 180^\circ - \text{iv}$, eller $\text{ii} > \text{CD}$ (Fig. 14), saa er $\text{CDR} < \text{CBA}$ (§. 55), eller $\text{v} < 180^\circ - \text{i}$; men v antages stump, altsaa er i spids.
- 3) iv er spids og ii stump, selgelig falder A (Fig. 15) over, men B under QR. Og da Buen $\text{ii} > 180^\circ - \text{iv}$, kan den i Følge §. 58 have samme Størrelse, saavel mellem CD og Cq, som i ligestor men modsat Afvigning fra Cq. i kan altsaa være spids eller stump, §. 58.
- 4) Efter Betingelsen er $\text{ii} < 180^\circ - \text{iv}$, eller $\text{ii} < \text{CD}$ (Fig. 16); altsaa er i ΔCBD $\text{CDQ} > \text{CBA}$, eller $\text{v} > 180^\circ - \text{i}$ (§. 55); men v er spids, altsaa i stump.
- 5) ii og iv antages begge spidse; altsaa ere B, A og C (Fig. 17) paa samme Side af QR (§. 58); og da antages $\text{ii} < \text{iv}$, saa kan B falde paa begge Sider af Cr; paa den ene Side bliver i stump, paa den anden spids (§. 58), altsaa er i tvetydig.
- 6) $\text{ii} > \text{iv}$, altsaa $\text{v} < \text{i}$ (§. 55); men v er stump, altsaa i stump.
- 7) Da ii og iv ere begge stumpe, saa overskiære de Perpendicularen QR (Fig. 18) imellem Puncterne Q og R (§. 58). Og da $\text{ii} > \text{iv}$, saa kan Buen ii enten ligge imellem iv og Cq, eller paa den anden Side af Cq. Altsaa Vinkelen i enten være spids eller stump (§. 58).

8) Naar

- 8) Naar $II < IV$, er $v > 1$ (§. 55), altsaa, naar v er spids, bliver ogsaa I spids.
 9) $II = IV$ giver $v = 1$ (§. 54).
 10) $II + IV = 180^\circ$, giver $I = 180^\circ - v$, fordi Supplementerne til II og IV danne tilligemed AB (Fig. 19) en anden $\Delta ABC'$, hvis Vinkler og Sider ere saa store som de i ΔABC (§. 53).

§. 60.

Forudsættes der ligesom i foregaaende §. 59 at Triangelens Sider (II , IV , VI) ere $< 180^\circ$, men i Equationen $\sin. I = \frac{\sin. IV \cdot \sin. v}{\sin. II}$ (§. 50, XI.) to af de givne Stykker (v , IV , II) ere rette: da er

- $I = 180^\circ - IV$, hvis v og II ere rette, (Fig. 19).
 $I = 90^\circ = II$, - v og IV ere rette.
 $I = 90^\circ = v$, - IV og II ere rette.

Er derimod kun et af de givne Stykker ret; da er enten

1]	v ret og IV $\left\{ \begin{array}{l} > II \\ < II \end{array} \right.$,	hvoraf følger I er $\left\{ \begin{array}{l} \text{spids} \\ \text{stump} \end{array} \right.$, eller
3]	v spids, IV ret, og II $\left\{ \begin{array}{l} \text{spids} \\ \text{stump} \end{array} \right.$,	- - I er $\left\{ \begin{array}{l} \text{umuelig} \\ \text{retvædig} \end{array} \right.$,
5]	v stump, IV ret, og II $\left\{ \begin{array}{l} \text{stump} \\ \text{spids} \end{array} \right.$,	- - I er $\left\{ \begin{array}{l} \text{umuelig} \\ \text{retvædig} \end{array} \right.$,
7]	v spids, IV $\left\{ \begin{array}{l} \text{stump} \\ \text{spids} \end{array} \right.$, og II ret, - - -	I er $\left\{ \begin{array}{l} \text{spids} \\ \text{stump} \end{array} \right.$,
9]	v stump, IV $\left\{ \begin{array}{l} \text{stump} \\ \text{spids} \end{array} \right.$, og II ret, - - -	I er $\left\{ \begin{array}{l} \text{spids} \\ \text{stump} \end{array} \right.$.

Beviis. No. 1 og 2 følge deraf, at den større Side staaer lige over for den mindre Vinkel (§. 55).

No. 3 og 5 ere umuelige; thi naar IV er ret, kan v og II hverken være begge spidse, eller begge stumppe, fordi $-\cot. II = \cot. v \cdot \sin. III$ (§. 49. e).

§ 7, 8, 9, 10 ere I og v af forskjellig Slags, fordi naar $n = 90^\circ$, er
 $\text{—cot. iv} = \text{cot. i} \cdot \text{sin. iii}$, hvilket følger af §. 49. *h*, naar antages $n = n$.

No. 4 og 6 kan bevises saaledes: Enten n er stump og v spids, som i No. 4, og i ΔACB Fig. 20, eller n er spids og v stump, som i No. 6, og i ΔACB : saa kan der formeres af n tilligemed Supplementerne til iv og vi en anden $\Delta A'BC$, eller $A'BC$, hvori n , iv og v beholde samme Størrelse; men Vinkelen i forandres til sit Supplement. Følgelig kan der af samme Data n , iv , v dannes to forskjellige Triangler.

§. 61.

I Følge §. 37. No. 6. *a* kan enhver Triangel forvandles til en anden, hvori Vinklerne ere den forrige Triangel's Sider, og Siderne den forriges Vinkler, Ordenen forresten uforandret. Følgelig naar af vi , v , iii givne skal findes n efter Formlen $\text{sin. } n = \frac{\text{sin. } v \cdot \text{sin. } vi}{\text{sin. } iii}$: kan det Givne og Søgte betegnes ligesom i §. 59, 60, og de der anførte Regler ogsaa i dette Tilfælde anvendes.

§. 62.

Da Formlerne IX. og X. §. 50 ere udedte af en Equation, der indeholder baade Cosinus og Sinus af den søgte Bue: saa kunde formodes at de ikke skulde, som Eqv. XI. §. 50, give det Søgte nogen positiv Værdie, som var mindre end 180° , og ei stemte overeens med Triangelens Data, naar disse vare alle positive og mindre end to Rette; men for herom fuldkommen at overbevises, sætter jeg:

- 1) At $n + ii$ er positiv, mindre end to Rette, og en Værdie af $n + ii$, der ved Hielp af Eqv. IX. §. 50 er beregnet af de Data: $n + iii$, $n + iv$, $n + vi$. Dernæst slutter jeg, at i en Triangel, hvori gives $n + ii$, $n + iii$ og $n + iv$, og hvori det som staaer lige over for $n + iii$ kaldes $n + vi$, er i Følge §. 49. IVde Eqv. $\text{cos. } (n + vi) = \text{cos. } (n + ii) \cdot \text{cos. } (n + iv) - \text{sin. } (n + ii) \cdot \text{cos. } (n + iii) \cdot \text{sin. } (n + iv)$; men den samme Værdie faaer $\text{cos. } (n + vi)$, naar i Equationen $\text{sin. } [(n + ii) + \phi] = \frac{\text{cos. } (n + vi)}{\text{cos. } (n + iv)} \cdot \text{sin. } \phi$ (§. 50. IX.) Sinus til Summen udrtrykkes ved Parternes Cosinus og Sinus

Sinus, derefter divideres med $\sin. \phi'$, og tilsidst sættes $-\cos. (n + m)$ \times tang. $(n + v)$ isteden for $\cos. \phi'$. Følgelig bliver $n + vi = \bar{n} + \bar{vi}$, og altsaa kan den beregnede Værdie $\bar{n} + \bar{ii}$ og de givne Stykker $n + m$, $n + v$, $n + vi$ tilhøre en og den samme Triangel.

- 2) Ligeledes antager jeg i Xde Eqv. §. 50 at $\bar{n} + \bar{i}$ er en Værdie af $n + i$, tillige at den er positiv, mindre end 180° , og beregnet af de Data $n + ii$, $n + v$, $n + vi$; derefter slutter jeg i Følge §. 49. Eqv. VI, at i en Triangel, hvori gives $\bar{n} + \bar{i}$, $n + v$ og $n + vi$, og hvori det $n + v$ modstaaende Stykke betegnes ved $\bar{n} + \bar{ii}$, er $-\cos. (\bar{n} + \bar{ii}) = \frac{\cos. (n + v) \cdot \sin. (\bar{n} + \bar{i})}{\sin. (n + vi)}$ $+ \cos. (n + vi) \cdot \cos. (\bar{n} + \bar{i})$, eller ved at dividere med $\cos. (n + vi)$, $-\cos. (\bar{n} + \bar{ii}) \cdot \text{tang. } (n + vi) = \frac{\cos. (n + v) \cdot \sin. (\bar{n} + \bar{i})}{\cos. (n + vi)} + \cos. (\bar{n} + \bar{i})$; men denne samme Formel udkommer for $\cos. (n + ii)$, naar i Equationen X. §. 50 $\sin. [(\bar{n} + \bar{i}) + \phi']$ udtrykkes ved Cosinus og Sinus af $\bar{n} + \bar{i}$ og af ϕ' , derefter divideres med $\sin. \phi'$, og tilsidst sættes isteden for $\cos. \phi'$ dens Værdie; følgelig er $\bar{n} + \bar{ii} = n + ii$, og altsaa høre $\bar{n} + \bar{i}$, $n + ii$, $n + v$, $n + vi$ til samme Triangel.

§. 63.

Saaledes kan der ogsaa konstrueres en Triangel, hvis Sider og Vinkler ere mindre end to Rette, af to i hver af Equationerne c , d , g , §. 50 givne Stykker tilligemed det Søgtes Værdie, naar denne kun er positiv og under 180° ; tillige kan bevises, at det tredie givne Stykke ogsaa tilhører den konstruerede Triangel, følgelig at det Søgtes beregnede Værdie allestider kan bestaae med de givne Stykker; f. Ex. i Følge §. 50. c er $n + iv = 90^\circ$, og $\sin. (n + ii) = -\frac{\cos. (n + vi)}{\cos. (n + ii)}$, lad nu $\bar{n} + \bar{ii}$ være det Søgtes Værdie, og af $\bar{n} + \bar{ii}$, $n + iv$ og $n + m$ lad konstrueres en Triangel, hvori det som staaer lige over for $n + m$ kaldes $\bar{n} + \bar{vi}$: saa er $\cos. (\bar{n} + \bar{vi}) = -\sin. (\bar{n} + \bar{ii}) \cdot \cos. (n + m)$ §. 49. b ; men $\cos. (n + vi)$ er ogsaa $= -\sin. (\bar{n} + \bar{ii}) \cdot \cos. (n + m)$, §. 50. c ; altsaa $n + vi = \bar{n} + \bar{vi}$.

Jeg tilføier endnu følgende, for at vise, hvordan de i 30te og 31te §. antagne Directionstegn kunne anvendes til at udtørkke en Equation for retlinede Polygoner, hvis Sider udstrækkes i forskellige Planer.

§. 64.

Et Polygon af omtalte Beskaffenhed er ubestemt, naar det har fire Sider af ubekendt Længde.

B e v i i s.

- 1) Lad de fire af Længde ubekendte Sider følge efter hinanden, og være ab , bc , cd og de , Fig. 21. Hvis da Puncterne a , b og c ere i en ret Linie, kan ab forkortes, og cb ligesaa meget forlænges, uden at disse to Liniers Direction, eller de øvriges Direction og Længde paa nogen Maade forandres. Altsaa ere de to Polygons Sider i dette Fald ubestemte.

Er hverken abc eller cde en ret Linie, men abc er i samme Plan som cde ; da kan i dette Plan, udenfor Punctet c , drages med bc og cd Paralleler, som skiere ab og de . Altsaa er ogsaa i dette Fald Polygonet ubestemt.

Er Triangelen abc ikke i samme Plan som Triangelen cde ; da maae dog disse Trianglers Planer skiere hinanden i en ret Linie dragen igiennem Punctet c , og fra Puncter i denne Linie, udenfor c , maae kunne trækkes med cd og bc Paralleler, som skiere ab og de . Altsaa bliver endnu Polygonet ubestemt.

- 2) Siderne af ethvert retlinet Polygon kan man give hvad Orden man vil, uden derved at forandre deres Sum, Direction og Længde, §. 2. Altsaa, dersom ab , bc , cd og de ei følge efter hinanden i uafbrudt Orden, ligesom i foregaaende Beviis er antaget: da kan man forestille sig et andet Polygon, hvori Siderne ere de samme, men de fire af Længde ubekendte ere i et sammenhængende Følge. Og da nogle af disse fire kunne i denne Orden have uendelig mange Værdier efter første Beviis:

saa

saar maae de ogsaa kunne have ligesaa mange, naar de igien omsættes i forrige Orden, §. 2.

§. 67.

I ethvert retlinet Polygon, hvori Siderne ei ligge alle i samme Plan, forudsættes, hver Side at begynde der, hvor foregaaende ophører, hvorfor ogsaa Summen af dem alle bliver = 0 i Følge §. 2. Dernæst antages, at Længden af første, anden, tredje, ..., mte eller sidste Side betegnes ved et Mærke af samme Orden i Rækken $\sqrt{1^\circ}$, $\sqrt{III^\circ}$, $\sqrt{V^\circ}$, $\sqrt{VII^\circ}$, ..., $\sqrt{(2m-1)^\circ}$, og Siderne selv i den Orden, de følge hinanden, ved de ueste Tal 1° , III° , V° , VII° , ..., $(2m-1)^\circ$ med en tilføjet Tøddel øverst til høire Haand, for at skille Siden fra Vinkelen, som Planet igiennem samme Side og foregaaende gjør med Planet igiennem hiin og følgende Side; thi disse Planernes Vinkler betegnes ogsaa ved Tallene 1 , III , V , ..., $(2m-1)$; saa at 1 (Fig. 22) er de to Planers Vinkel, der overskiære hinanden i Linien 1° , eller Vinkelen mellem Planerne CDA og DAB; III Vinkelen mellem dem, der overskiære hinanden i Linien III° , eller Vinkelen mellem Planerne DAB og ABC, o. s. f. $(2m-1)$ er Vinkelen, som Planet igiennem sidste og første Side gjør med Planet giennem sidste og næstsidste.

End videre antages, at Vinkelen, som hver Side afviger fra foregaaendes Forlængning, betegnes ved det esne Tal II , IV , VI , ..., eller $2m$, hvilket er een Unitet større end foregaaende Sides Tal; II er nemlig Vinkelen, som III° afviger fra Forlængningen af 1° ; IV er Vinkelen, som V° afviger fra Forlængningen af III° , o. s. f., $2m$ er Vinkelen, som første Side 1° afviger fra sidste Sides $(2m-1)^\circ$ Forlængning.

§. 66.

Alle disse saavel Planernes som Sidernes Vinkler kan man antage for positive, og efter eget Lykke fastsætte, om en Sides Afvigning fra foregaaendes Forlængning skal tages for større eller for mindre end to Rette. Men efterat dette er fastsat, bliver det ei længere ligegyldigt, hvordan Planernes Skraaehed skal

skal maales, om ellers Reglerne for disse Polygoners Oplosning skulle gielde for alle Tilfælde.

§. 67.

Skal Planernes indbyrdes Hælding efter een og den samme Regel maales, maa man forestille sig tre af Polygonets Sider, der følge i sammenhængende Række efter hinanden, ligesom i Fig. 23 Linien fra a til b, den fra b til c, og den fra c til d; derefter drage fra midterste Sides be sidste Punct c en Parallel ef med foregaaende Side ab; beskrive om samme Punct c som Center fra Parallelen ef til midterste Sides Forlængning eg en Cirkelbue fg, der maaler den Vinkel cbe, som midterste Side afviger fra foregaaendes Forlængning be; ligesledes om samme Center og med samme Radius en Cirkelbue gi fra midterste Sides Forlængning eg til følgende Side cd. Den sphæriske Vinkel igh, som den sidst beskrevne Bue gi afviger fra Forlængningen gh af den første Bue fg, bliver da saa stor som Vinkelen, Planet igiennem midterste og følgende Side afviger fra Planet igiennem midterste og foregaaende, eller saa stor som Planets bed Afvigning fra Planet abc. Og denne Vinkel maales paa den Maade, at, naar man paa Sphæren følger Buen fg, og kommer fra f til g, saa gaaer Vinklens Maal fra Forlængningen af fg til venstre Haand. Saaledes kunne disse Vinkler bestemmes, naar man i et Polygon vil vide nogle af dem, for at kunne beregne de øvrige.

§. 68.

Men ere Sidernes Directioner i et Polygon Fig. 22 paa lidet nær bekiendte, kunne dets Vinkler tydeligere forestilles, naar fra Centret c af Kuglen wqhv (Fig. 24) drages de Radier cA, cB, cC og cD af den Direction, at hver for sig bliver parallel med Siden af samme Orden i Rækken i^o, iii^o, v^o, vii^o, Fig. 22; thi da faaes ved at drage Storbuerne AB, BC, CD og DA et sphærisst Polygon ABCD, hvoraf Siderne maale det reclinede Polygons Vinkler II, IV, VI, VIII, og de sphæriske Vinkler ere de samme som Planernes Vinkler

1, III, V, VII i den retlinede Figur 22 (*). For et saadant retlinet Polygons Vinkler har man altsaa samme Equation som for et sphærisk Polygon, nemlig $s, I', II', III', IV', \dots, (2m)' = s$ (§. 37). s kan her betegne enhver ret Linie, og $2m$ er det retlinede Polygons sidste Vinkel, eller første Sides Afvigning fra den mte (det er den sidste) Sides Forlængning.

§. 69.

Nu sætter jeg, at $Awzhp$ (Fig. 24) er Horizonten, $A\pi qv$ er Verticalcirkelen, A er begge Cirklers fælles Mulpunct; de horizontale Buer tælles positive til Venstre, og de verticale positive opad; Radius $cA = +1$, $c\gamma = s$, $c\pi = \eta$, og hver to af disse Radier indslutte en ret Vinkel, ligesom tilforn er antaget §. 24 og 25. Jeg sætter endnu, at Spidsen af Polygonets $ABCD$ første Vinkel 1 falder i Horizontens og Verticalens fælles Mulpunct A , og at Forlængningen af den sidste Side VIII falder i Verticalen A_0 under Horizonten. Dette forudsat, er Radius $cV = \eta, IV', III', II', I' (-\eta)$, og i Almindelighed, hvis det sphæriske Polygons sidste Side $2m$ er vertical, og endes i Mulpunctet A , men gaaer forlængt under Horizonten, og i denne Kuglens Position drages Radius $c(n+1)$ til Spidsen af Vinkelen $(n+1)$, eller til sidste Punct af Polygons Side n : saa er samme Radius $c(n+1) = \eta, n', (n-1)', (n-2)', \dots, II', I' (-\eta)$.

For at bevise denne Sætning antager jeg den horizontale og den verticale Cirkel for ubevægelige, ligesom i §. 37, og lader Kuglen fra omtalte Position (Fig. 24) først omvæltet 90 verticale Grader, derefter de horizontale Grader 1, saa de verticale n , dernæst de horizontale m o. s. f., tilsidst de verticale Grader n . Derved forskyttes Spidsen af Vinkelen $(n+1)$ saa mange Grader, som Kuglen

er

(*) Efter Tegningen Fig. 24 og Reglen §. 67 ere Vinklerne III og VII større, men Vinklerne 1 og V mindre end 180° . At V falder under Projectionseplanet, gior at Siderne VI synes at ligge til Høire, da den dog falder til Venstre for den, der paa Sphæren følger Buen IV fra B til C.

er omvæltet, og i Følge §. 33 forandres derved Radius $c(n+1)$ først til $c(n+1)_{\eta}$, derpaa til $c(n+1)_{\eta, 1'}$, dernæst til $c(n+1)_{\eta, 1', 11'}$, saa til $c(n+1)_{\eta, 1', 11', 111'}$ o. s. f., omsider forandres den til $c(n+1)_{\eta, 1', 11', 111', \dots, (n-1)', n'}$, og bliver saa stor som η , fordi det sidste Punct af Siden n , og altsaa det sidste af Radius $c(n+1)$, falder nu i Horizontens Pol π . Af Equationen $c(n+1)_{\eta, 1', 11', 111', \dots, (n-1)', n'} = \eta$ sluttes, i Følge §. 33: $c(n+1) = \eta_{n', (n-1)', \dots, 11', 1', (-\eta)}$, hvilket var det som skulde bevises.

§. 70.

Efter foregaaende Formel er derfor i Figur 24 $c_1 = +1$, $c_{111} = \eta_{11', 1', (-\eta)}$, $c_v = \eta_{111', 11', 1', (-\eta)}$ o. s. f. Desuden er, efter Betingelsen §. 68, c_1 parallel med 1° , c_{111} med 111° , c_v med v° ic., Fig. 22. Altsaa er $1^\circ = c_1 \cdot \sqrt{1^\circ}$, $111^\circ = c_{111} \cdot \sqrt{111^\circ}$, $v^\circ = c_v \cdot \sqrt{v^\circ}$ ic. og $(2m-1)^\circ = c(2m-1) \times \sqrt{(2m-1)^\circ}$, §. 65, (ved $(2m-1)^\circ$ forstaaes det retlinede Polygons mte og sidste Side). Videre, da $1^\circ + 111^\circ + v^\circ + \dots + (2m-1)^\circ = 0$, §. 2: saa er ogsaa $\sqrt{1^\circ} + \sqrt{111^\circ} \cdot c_{111} + \sqrt{v^\circ} \cdot c_v + \dots + \sqrt{(2m-1)^\circ} \cdot c(2m-1) = 0$, og naar i denne Equation isteden for Radii c_{111} , c_v , c_{111} , \dots , $c(2m-1)$ sættes deres Verdier efter §. 69, og derpaa det yderste Punct af hver Radius forskyttes 90 verticale Grader, udkommer Equationen $\sqrt{1^\circ} \cdot \eta + \sqrt{111^\circ} \cdot \eta_{11', 1'} + \sqrt{v^\circ} \cdot \eta_{111', 11', 1'} + \sqrt{111^\circ} \cdot \eta_{11', 1', 111', 1'} + \dots + \sqrt{(2m-1)^\circ} \cdot \eta_{(2m-1)', (2m-11)', \dots, 11', 1'} = 0$, hvoraf endnu, om skulde behøves, kan udelades $1'$ paa den §. 33 omtalte Maade.

§. 71.

Man har altsaa for ethvert retlinet Polygon, hvori Siderne ei ligge i samme Plan, følgende to Equationer:

$$A.) s_{1', 11', 111', 1111', 11111', \dots, (2m)'} = s, \text{ §. 68, og}$$

B.)

$$B.) \sqrt{I}^{\circ} \cdot \eta + \sqrt{III}^{\circ} \cdot \eta \text{ ,, } II^{\circ} \text{ ,, } I^{\circ} + \sqrt{V}^{\circ} \cdot \eta \text{ ,, } IV^{\circ} \text{ ,, } III^{\circ} \text{ ,, } II^{\circ} \text{ ,, } I^{\circ} + \sqrt{VII}^{\circ} \cdot \eta \text{ ,, } VI^{\circ} \text{ ,, } V^{\circ} \text{ ,, } IV^{\circ} \text{ ,, } III^{\circ} \text{ ,, } II^{\circ} \text{ ,, } I^{\circ} + \dots + \sqrt{(2m-1)}^{\circ} \cdot \eta \text{ ,, } (2m-1)^{\circ} \text{ ,, } (2m-3)^{\circ} \text{ ,, } \dots \text{ ,, } III^{\circ} \text{ ,, } II^{\circ} \text{ ,, } I^{\circ} = 0, \text{ §. 70.}$$

At disse Equationer maae kunne forstaaes uden Hielp af det foregaaende, vil jeg her igientage Tegnenes Betydning.

Siderne tælles saaledes at den foregaaende ophører der, hvor den følgende begynder.

Polygonets første, anden, tredie, . . . , mte eller sidste Side betegnes efter Ordenen ved I° , III° , V° , VII° , . . . , $(2m-1)^{\circ}$, Fig. 22.

Sidernes Længder ved \sqrt{I}° , \sqrt{III}° , \sqrt{V}° , \sqrt{VII}° , . . . , $\sqrt{(2m-1)}^{\circ}$.

Hver Sides Afvigning fra foregaaendes Forlængning ved et effent Tal II , IV , VI , . . . , eller $2m$, som er een Unitet større end det uesue, der tiener til foregaaende Sides Mærke.

Vinkelen, som Planet igiennem den midterste og følgende af tre sammenhængende Sider afviger fra midterste og foregaaendes Plan, betegnes ved det uesue Tal I , III , V , $ic.$, eller $(2m-1)$, der tilhører den midterste Side.

Alle Vinklerne ere positive. Om de skal være større eller mindre end to Rette, sees bedst af §. 66 og 67.

Vinklerne II , IV , VI , . . . , $2m$ maales i Verticalen, eller i en Cirkel, der staaer sænkret paa Horizonten, hvori Vinklerne I , III , V , VII , . . . , $(2m-1)$ maales, §. 25. Begge Cirkler overskiære hinanden i Radius $+1$.

Sinus til 90 Grader, eller $\sqrt{-1}$ (§. 6), betegnes i den verticale Cirkel ved η , og i den horizontale ved ε ; ε^2 saavel som η^2 er $= -1$, i Følge §. 5.

Sætter man at n er $= II$, IV , . . . , eller $2m$, da betegnes $\cos. n + \eta \sin. n$ ved n' , og $\frac{I}{\cos. n + \eta \sin. n}$ ved n'' , §. 7.

Er $n = I$, III , V , . . . , eller $(2m-1)$, da betyder n' det samme som $\cos. n + \varepsilon \sin. n$, og n'' det samme som $\frac{I}{\cos. n + \varepsilon \sin. n}$, §. 7.

$\cos. n$ og $\sin. n$ ere i første og tredje Quadrant ligestilte (af samme Retning), men i anden og fjerde modsatte, §. 6.

Tegnet " har kun halv den Betydning som det sædvanlige Multiplications-tegn; thi den Linie i Multiplicandums Udtryk, der ligger udenfor Planet af Cirkelbuen i Multiplcators Mærke, bliver ved Operationen usforandret; naar f. Ex. 2 , 3ε og 4η ere rette Linier, da er $(2 + 3\varepsilon + 4\eta) \text{ ,, } \text{ii}'$ det samme som $3\varepsilon + (2 + 4\eta) \cdot (\cos. \text{ii} + \eta \sin. \text{ii})$; ligeledes er $(2 + 3\varepsilon + 4\eta) \text{ ,, } \text{i}'$ det samme som $4\eta + (2 + 3\varepsilon) \cdot (\cos. \text{i} + \varepsilon \sin. \text{i})$.

Desuden maa iagttages, at Operationen skeer i den Orden, som Factorerne følge hinanden fra Venstre til Høire; saaledes maa man f. Ex., - naar Værdien af $(2 + 3\varepsilon + 4\eta) \text{ ,, } \text{i}' \text{ ,, } \text{ii}'$ skal findes, først sege Værdien af $(2 + 3\varepsilon + 4\eta) \text{ ,, } \text{i}'$

$$\left[\begin{array}{l} = 4\eta + 2\cos. \text{i} + 2\varepsilon \sin. \text{i} \\ - 3 \sin. \text{i} + 3\varepsilon \cos. \text{i} \end{array} \right] \text{ ,, } \text{ii}'$$
og derefter Værdien af $\left[\begin{array}{l} 4\eta + 2\cos. \text{i} + 2\varepsilon \sin. \text{i} \\ - 3 \sin. \text{i} + 3\varepsilon \cos. \text{i} \end{array} \right] \text{ ,, } \text{ii}'$.

s kan betegne en ret Linie af hvad Længde og Direction man vil; saaledes kan man i Equationen A sætte isteden for s et Led af Equationen B , og derved forandre Ledets Udtryk; Er f. Ex. $s = \sqrt{\text{iii}^\circ. \eta \text{ ,, } \text{ii}' \text{ ,, } \text{i}' = \text{det andet Led i } B$, da forvandles Equationen A til $\sqrt{\text{iii}^\circ. \eta \text{ ,, } \text{iv}' \text{ ,, } \text{v}' \text{ ,, } \text{vi}' \text{ ,, } \dots \text{ ,, } (2m)' = \sqrt{\text{iii}^\circ. \eta \text{ ,, } \text{ii}' \text{ ,, } \text{i}'$, §. 32.

- Videre har jeg ikke gaaet i disse Polygoners Undersøgelse.

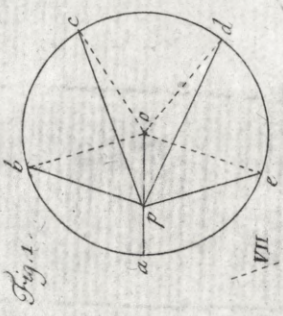

Fig. 1.

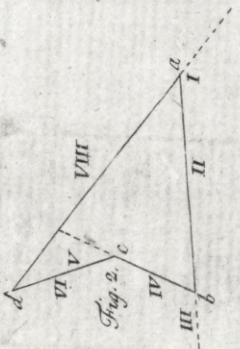

Fig. 2.

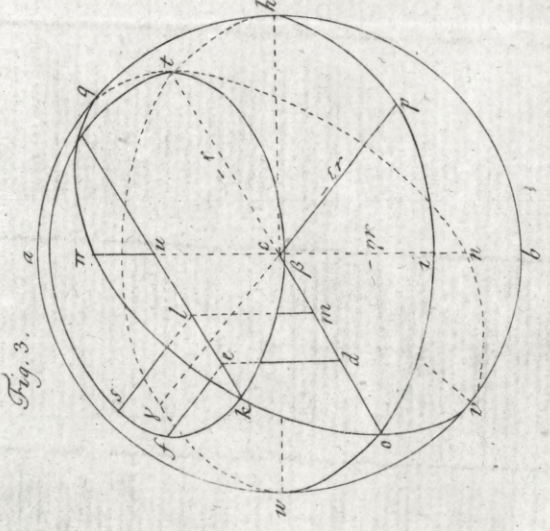

Fig. 3.

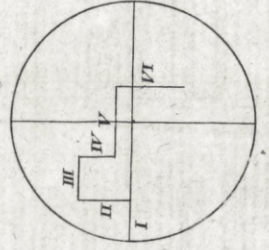

Fig. 4.

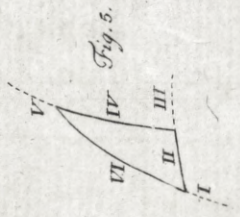

Fig. 5.

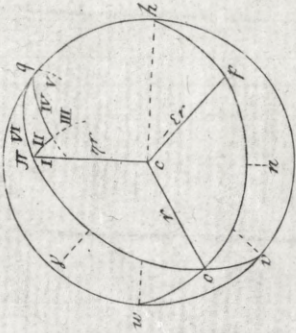

Fig. 6.

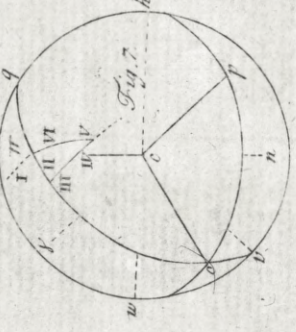

Fig. 7.

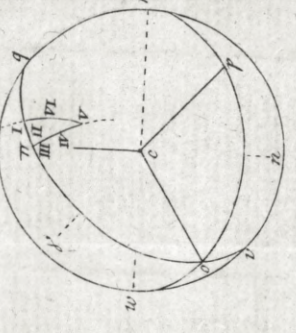

Fig. 8.

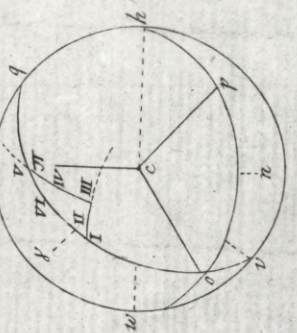

Fig. 9.

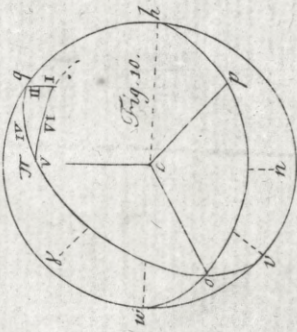

Fig. 10.

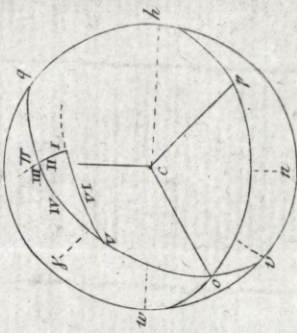

Fig. 11.

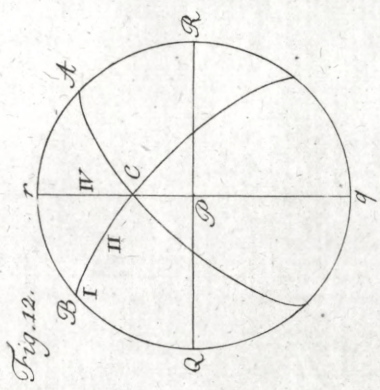

Fig. 12.

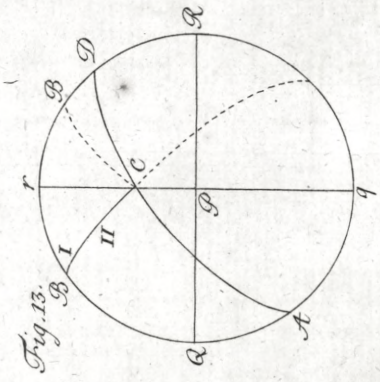

Fig. 13.

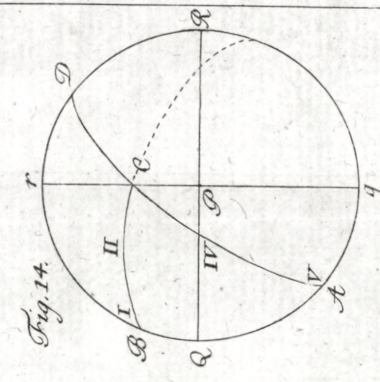

Fig. 14.

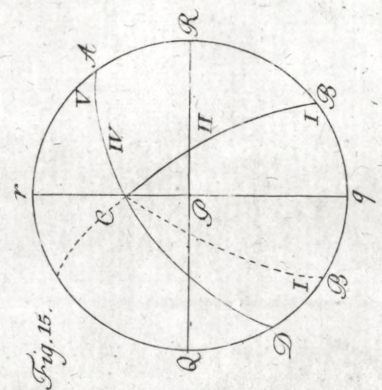

Fig. 15.

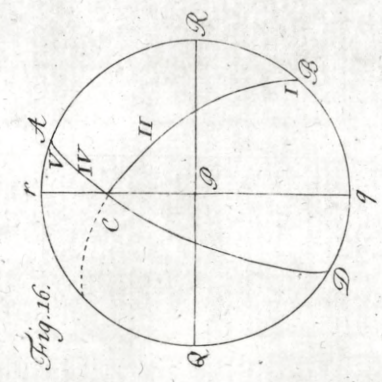

Fig. 16.

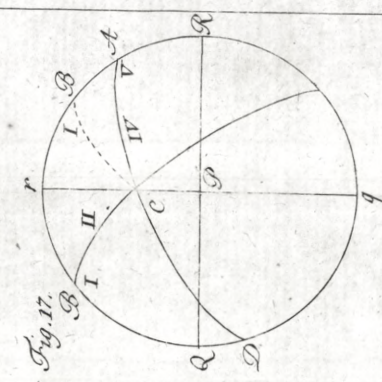

Fig. 17.

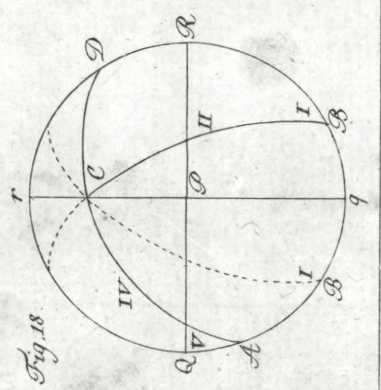

Fig. 18.

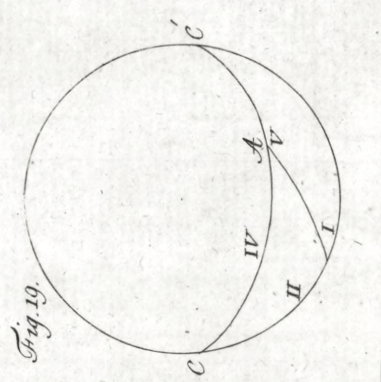

Fig. 19.

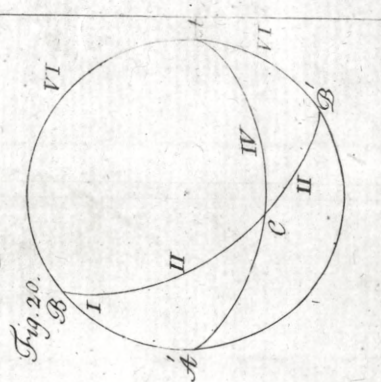

Fig. 20.

